

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

זֹהַר הַשַּׁבָּת

פְּרָשַׁת בְּלָק

תּוֹכַן הַסֵּפֶר:

- א. שַׁבַּת בּוֹ תְּשׁוּב.
- ב. אֹרֶז הַזֹּהַר מִחֶלֶק.
- ג. זֹהַר עַל מַעְלַת וּשְׁמִירַת הַשַּׁבָּת וַיָּמִים טוֹבִים.
- ד. הַשַּׁבָּת בִּישְׂרָאֵל כְּהִלְכָתָהּ, כּוֹלֵל כָּל מַאֲמָרֵי חַז"ל זֹהַר וּמְדַרְשִׁים עַל הַשַּׁבָּת.
- ה. שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שַׁבָּת מִחֲבֵר וּרְמ"א מִחֶלֶק לְכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה.
- ו. סְפּוּרֵי הַזֹּהַר, סְפּוּרִים מִיְחָדִים מְלַקְטִים מִכָּל סֵפֶר הַזֹּהַר, לְסֵפֶר לִילָדִים בְּשֻׁלְחַן הַשַּׁבָּת, וְכֹף יְרוּיחוֹ בְּסַעֲוָדָה מְאֹה מְלִיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה בְּכָל סַעֲוָדָה שֶׁל שַׁבָּת.
- ז. מְזַכֵּה הַרְבִּים כְּהִלְכָתָהּ.
- ח. אֲגֵרוֹת הַזֹּהַר.

סֵפֶר קְדוֹשׁ זֶה מְסַגֵּל לְאַהֲבַת הַשָּׁמַיִם וַיְרַאֲת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, וְלִלְמוֹד מִקְדָּשִׁת וְצַדִּיקָת רַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים חַכְמֵי הַזֹּהַר, הַסּוּד וְהַנְּסֻתָר, וְלִהְתַּקְשֹׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ זִיעַ"א.

וּצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֹּהַר הַעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹבֵב"א

תְּשִׁירֵי תִשְׁעֵ"א לַפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

מקראי אור - סדר ועימוד

052-7615936

תּוֹכַן הָעֲנִיּוּנִים

- ד..... שֶׁעַר הַתּוֹכַחָה וְהַמְחָאָה.....
- ה..... אֹר הַזְהָר הַמְחַלֵּק.....
- ז..... הַסְכָּמוֹת וּמְכַתְּבִים (הַמְשֵׁךְ).....
- ט..... שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת שְׁבֵת מְחַבֵּר וּרְמ"א.....
- י..... שְׁבֵת בּוֹ תָּשׁוּב.....
- יט..... זֶהָר עַל מַעֲלַת וּשְׁמִירַת הַשְּׁבֵת וְיָמִים טוֹבִים.....
- יז..... מַדוּעַ מְשִׁיחַ לֹא בָּא?.....
- יט..... בְּדַרְכֵי הַזְהָר.....
- כא..... הַשְּׁבֵת בִּישׂרָאֵל כְּהַלְכָתָה.....
- כג..... סַפְוֵרֵי הַזְהָר.....
- כט..... מְזַכֶּה הָרַבִּים כְּהַלְכָתָה.....
- לא..... אֲגָרוֹת הַזְהָר.....

שער התוכחה והמחאה

מצות התוכחה והגערה

מצות עשה על כל איש מישראל להוכיח את חברו, כשראו שחטא, שנאמר "הוכח תוכיח את עמיתך". (רמב"ם דעות ו')
וכן אמרו (שבת קי"ט:) לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה.
הלכה היא במצות תוכחה שהמוכיח את חברו צריך להוכיחו בנחת ובלשון רכה שנאמר "ולא תשא עליו חטא", שלא לדבר בתחילה קשות (רמב"ם שם).

שכר גדול להמוחים לכבוד שמים

מי שמוחה לכבוד שמים, אין מלאך המות שולט בו כשאר בני אדם. (זוהר הקדוש חלק א' כ"ט:)
והקדוש ברוך הוא כורת עמו ברית ולזרעו אחריו כמו שעשה לפנחס. (ראשית חכמה שעה"ח פ"ב בשם מהר"י אבוהב)
וזוכה לחלקו של הקדוש ברוך הוא. (תמיד כח.)
וממשיך ברכות וטובות לעם. (תמיד כח.)
ויוצא מכלל ארור לכלל ברוך. (ויקרא רבה כח.)
ניצול מכל גזירות קשות. (ילקוט רות עה"כ וימת אלימלך)
זוכה לבלות שנותיו בנעימים. (אבות דרבי נתן פרק כ"ט)
כשיש גזר דין על הכלל הוא ניצול. (חומת אנך פרשת נח)
וזוכה למלכות. (סנהדרין קא:)

אור הזהר המחלק

מהדורא עשירית

י"ל ע"י האדמו"ר מהאלמין שליט"א בחו"ל בשנת תש"ס, ובשנת תשס"ג 250.000

ואח"כ בא"י בעוד 8 מהדורות ס"ה י"ל 310.000 טופסים

תאמינו לי בעת היותי כבר שית כבר שבע נתלהב לבו בקרבי הרבה ללמוד
זה ודבקתי נפשי מעודי בלמוד זה

ואתם בני אחי ורעי אם תזכו לפני השם להסיר מעט מגסות ועביות החמר אזי
תדבק נפשכם בספר הזהר ובכתבי האר"י וסדר הלמוד יהיה מתחלה ללמד ספר
הזהר לדבק נפשו באותיות התורה וברזי התורה דרך הכבושה בסתר ותלמדו
אחר כך בכתבי האר"י בספר עץ חיים ובפרי עץ חיים ובלקוטי תורה אוצרות
חיים מבוא שערים זהר הרקיע ותעינו היטב בכל מלה ואין לכם מתיקות ערבות
ידידות התורה בתכלית אם לא תקשרו עצמכם באור רזי התורה וסודיה ועל זה
נאמר מתוקים מדבש ונפת צופים לידע האיה לנהג בכל תנועה ותנועה טעמו
וראו כי טוב ד' ומכל הספרים הנזכרים לעיל שכתבתי לכם בני אל יהיה לכם ואל
יעלה בלבבכם שום פחד ללמד כי על ידי למודם יתקדשו ויטהרו רמ"ח איברים
ושם"ה גידים ותלכו לקדש ולטהר כל איבר ואיבר להיות מרפבה לשכינה ולקרוב
קץ הגאולה פי בלא למוד ספרים הנזכרים לעיל תהיה כפקר יאכלו תבן בלי דעת.

אבל הלמוד יהיה באימה ויראה ורתת ואהבה וקדשה יתרה לדבק נפשו באור
החיים אור צח ומצחצח כל אחד לפי מדרגתו, ואל תפחדו ואל תיראו פחדו
אל טוב ד' כי תאמינו לי בעת היותי כבר שית כבר שבע נתלהב לבו בקרבי הרבה
ללמוד זה ודבקתי נפשי מעודי בלמוד זה בשרפות שלהבת יקודי אש הבוער
בקרבי לדבק נפשי באל עולם באמת אף על פי שעבר על ראשי מים הזידונים
מי המרים כמה פעמים והיה אף על פי כן לבי חזק כסנפירינון ושברתי תודה
לקל את מתלעות און ועמל בתכלית בכל כחי בעזר אלקי טוב עשית עם עבדך
אתה עשית ולא אני לזכך נפשי באור התורה מתוקים מדבש ונפת צוף עייל
ונפיק ואף על פי שעברו על ראשי כמה גלים צרות צרורות ונתקיים בי ללמוד
תורה מתוך הדחק ומתוך טלטול גדול הרבה ומתוך הטרוף והשעבוד ומתוך
חסרון מזונות עניות ודחקות ודלות ובזיונות אף על פי כן מקבל אני הכל עלי
באהבה ובשמחה ומני הטוב לא אעזב לא שלותי ולא שקטתי ולא נחתי מן האור
התורה ורזיה וסודיה לקשר נפשי באור התורה רשפי אש להבת שלהבת לא אעזב

אָפּלוּ רַגַע אֶחָד וְכֵן תַּעֲשׂוּ וַיְהִי לָכֵם טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא בְּיַד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיָדֵי בְּזוּהָ.
(היכל הברכה קאמארנא בראשית דף לב:)

וְהָאֵמֶן חֹסֵר יוֹד כִּי אֲמוּנָה אֵין צְרִיכָה לְחַכְמוֹת אֶלָּא אֲמוּנָה בְּפִשְׁטוּת בְּדַבְּרוֹת וְאַהֲבָה בְּאֵלֹקֵי אֶחָד אֶלֹקֵי יִשְׂרָאֵל וּבְדַבְרֵי הַזֶּהר וּמִרְן הָאָר"י אָבֵל לֹא בַחֲקִירוֹת וְהַבְּנוֹת אֲמֵרְתִּי זֹאת בְּשֵׁבֶת הָעֵבֶר וְאָמְרוּ לִי שְׂפָה פִּרְשׁ הַצְּדִיק אֹר מִפְּלֵא מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי צְבִי אֱלִימֶלֶךְ מַדִּינָאב זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

(היכל הברכה קאמארנא בראשית דף צד:)

וּתְשֻׁב תְּמַר וְשִׁמְמָה בֵּית אַחִיָּה בְּלִילָה יוֹרְדֵת בְּגִלּוֹת לְבָרֵר הַיְּבוּרִין וּתְשֻׁב מִצַּד הַקּוֹצְרִים לְשִׁמְעַ שְׂרָקוֹת עֲדָרִים לּוֹמְדֵי תוֹרָה לְשִׁמְהָ מַחְצְדֵי חֲקֵלָא עוֹסְקִין בְּרִזָּא דְאוּרִיתָא בְּלִילָה בְּסִפֵּר הַזֶּהר לְשִׁמְהָ וּתְשֻׁב אֶת חַמְתָּהָ כַּמְבָּאָר בְּפָרִי עֵץ חַיִּים שֶׁעַר הַקְּרִיאַת שְׁמַע כִּד אֵית בְּיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפִּילִים נַעֲשִׂין גְּדַפִּין דְשִׁכְנִיתָא לְעֵלוֹת הַמַּלְכוּת עַד הַבִּינָה עַל יְדֵי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ וְזָהוּ קְרוּב קִיץ הַגְּאֻלָּה.

(היכל הברכה קאמארנא בראשית דף ריט:)

לְמוֹד תוֹרָה וּבִפְרָט בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וּבְכַתְבֵי מִרְן אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה כָּל אֵלָה וּבְאֵמֶת אֶלְמֵלָא בְּהַאי רֵאשִׁית אֲשַׁגַּח בִּירוּשָׁלַיִם לֵב יְרוּשָׁלַיִם שְׁיִהְיֶה יוֹדֵעַ וְרוֹאֵה שְׂכָל דְבוּר וְדְבוּר נִבְרָא מִמְּנוּ מְלָאכִים טוֹבִים אוֹ רַעִים הִיָּה שׁוֹקֵד עַל הַתוֹרָה וְעַל הַתְּפִלָּה לְהַתְּפַלֵּל כָּל מְלָה וּמְלָה בְּאַהֲבָה וְיִרְאָה וְלַעֲשׂוֹת כָּל הַמְצוּוֹת בְּנֶעַם זִיו הַשְׂכִּינָה וְלוֹמַר כָּל הַבְּרָכוֹת בְּהָאָרָה נִפְלְאָה אֲשֶׁר אֵין תַּעֲנוּג וְנֶעַם וְשִׂמְחָה וְהַדָּר יוֹתֵר מִזֶּה וְכָל חֲלָלָא דְעֵלְמָא וְהַרְחִיבוּת הֵם הֶבֶל וְרִיק כְּנֶגֶד תַּעֲנוּג שֶׁל הַנְּחִת תְּפִלִּין פְּעַם אַחַת וְאֲמִירוֹת תְּפִלָּה וְלְמוֹד תוֹרָה וּבִפְרָט בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וּבְכַתְבֵי מִרְן אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה כָּל אֵלָה.
(היכל הברכה קאמארנא שְׁמוֹת דָּף עב עמוד ג')

לֹא נִתְגַּלָּה לָנוּ מְצִיאוֹת הַסְּפִירוֹת וְהַשְׁמוֹת אֶלָּא לְקַיִם לְדַבְּרָה בּוּ וְלָכֵן יִשְׂרָאֵל פִּגְמוּ בְּנִקְדוּת צִיּוֹן בְּמִיּוֹת שְׁנֵזָרְקוּ בְּהֵם וְעַבְדוּ פְּרוּדָא אִם רִץ לְבָרָה שׁוֹב לְאַחַד בְּהַכְּנָעָה יִתְרָה וּבְכַטּוֹל עַד עֶפֶר רָמָה וְתוֹלְעָה יַחֲשֹׁב לְהַשִּׁיג עֲנִין מֵהוּת וְדַמְיוֹן בְּסְפִירוֹת כִּי לֹא נִתְגַּלָּה לָנוּ מְצִיאוֹת הַסְּפִירוֹת וְהַשְׁמוֹת אֶלָּא לְקַיִם לְדַבְּרָה בּוּ כִּי כְּשֶׁאֲדָם לּוֹמֵד בְּמְצִיאתָן מְנַעֲנַע מְצִיאתָן וּמִשָּׁם נִמְשָׁךְ לוֹ הָאָרָה עֲצוּמָה וְלֵב אֵין וְלֵב נִשְׁפָּר כְּטֵל וּמְבַטֵּל דְבוּק בְּאוּר אֵין וּמִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּשַׁעֲשׁוּעִים דְּמִלְכָא בְּאוּר אֵין סוּף וּבְאוּר הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה וּבְלֵב טוֹב וּבְאוּר עֲצוּם וּבְהַכְּנָעָה יִתְרָה נֶגֶד כָּל פְּחוֹת שְׁבִיִּישְׂרָאֵל וְיִדַע בְּאֵמֶת שֶׁהוּא פְּחוֹת מִמְּנוּ הַרְבֵּה וּמְדַרְגָּה זֹאת יְהִיָּה לוֹ עַל יְדֵי לְמוֹד כְּתָבֵי מִרְן הֶרֶב חַיִּים וְיִטְאַל לְבַדּוֹ מִשָּׁם מִרְן הָאָר"י וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ.
(היכל הברכה קאמארנא שְׁמוֹת דָּף קד עג)

הַסְכָּמוֹת וּמִכְתָּבִים (הַמְּשֻׁב)

דוד דיין

אדר ב' תשד"ם
אל כב' מע' הרב הגאון הגדול המפורסם בספריו ובפעליו כמוהר"ר ר' שלמה יהודה
גראס שליט"א, רב ור"מ בברוקלין נ"י.

שלום וישע רב!

הנני מאשר ברב תודה והוקרה קבלת ספרו היקר "אכילת מצות בישראל" בו השקיע
עבודה עצומה בדיני הפסח ובכלל זה כשרות התרופות והספקות הגדולים שלא היו
ידועים עד כה.

ישר חילא על שזכה וזיכה את הרבים וזכות הרבים תעמוד למעכת"ר שליט"א
להוסיף עוד כהנה וכהנה כיד ד' הטוב עליו.

בקשתי אמורה להמציא לכב' ספריו היקרים לישיבתנו ישיבת התה"ק הרשב"י זיע"א
עפ"י הכתובת: ת.ד. 36 צפת.

בתודה מראש

וביקרא דאורייתא

הרב דוד דיין
הרב הראשי, צפת

רחמים בן - עמארה

כ"ו אדר ב' תדש"מ

שבת החדש: בסדר, ושמרתם את המצות.

שלמא רבא, וחיי טובא, לגברא רבא, אשר דעתו רחבה, כיד ה' הטובה,

להרה"ג שלום יהודא גראס שליט"א, דחייש למיעוטא, דינא רבא ודינא זוטא, שבח
והודאה למחבר, גדול הכנפים ארך האבר, על ספר אכילת המצות בישראל, ירבו כמותו
בישראל.

בימים אלו השואלין ודורשין בהלכות פסח,

קבלתי בשמחה את ספרו הבהיר והצח,

בא בעתו, שלם בחכמתו, שלם בתורתו,

ענפיו ושרשיו מרובין, כולם נכוחים למבין,

מעשה ידי אומן, דבר דבור על אפניו והכל מזומן,

ללילה הזה כולנו מסובין, ולימי פסח מעובין,
מבשר ואומר דקדוקי אכילת מצות בישראל, עד ביאת הגואל,
ושבעה המה קני מנורה, דברים התלוין בשערה,
את הקנה האחד על אכילת מצה, שיעורא זמנה נמצא,
ואת הקנה השני את אכילת מצה, מצוה או רשות יצא יצא,
ויבוא השליש שמחת החג, לליל התקדש חג, ושבעת ימי החג,
והטור הרביעי סגולתו במצה שרויה, להא לחמא עניא,
וחמישיתו יוסיף רפואות וסגולות, מאת יושב תהלות,
ובששי ספורי נסים ונפלאות פזורים לכל פיאות,
והנר השביעי כל מדה מצרים למופת ולאות ולישראל בור רפואות,
כלל העולה מהקנים והטורים למיניהם, פרטי דינים לשוגיהם,
קופת רוכלים מלאה בשמים ראש, עד גדוליה למעלה ראש,
הלכות ברורות בדקדוקיהם, וטעמיהם, ומה שעשו חזור לדבריהם,
זככת ולבנת והוצאת לאור כל תעלומה, פי צדיק יהגה חכמה
כגבור ואיש מלחמה, ותהי משכורתך שלימה,
חי חי הוא יודוך, והכל ישבחונך, יישר כחך,
לך בכחך זה ועשה עוד מטעמים, ושלח אותם לחמים.
יפוצו עוד מעיינותיך, תחזקנה ידיך, ויאירו עיניך.
בכבוד והערצה רבה

רחמים בן - עמארה
(לשעבר סגן ראב"ד הרבני בקזלבנקה)
רב שכונות קרית מנחם ועיר גנים, ירושלים

הודעה משמחת לכלל ישראל

בס"ד יצא לאור ס' האדרא השלם מחולק ללימוד חודשי (4 דק' ביום)
וללימוד שנתי (18 שניות ביום), עם 6 ספרים חדשים.

**נתרמה כמות מצומצמת [לע"נ קדושי איתמר] לחלוקה חנים
ללומדים בימי הפורים (יג, יד, טו), ובימי הפסח (יד, טו, טז),
וללומדים בשישי ושבת. ולביהמ"ד, ישיבה, ת"ת, שילמדו האדרא**

"מפעל הזוהר העולמי" נחל לכיש 24/8 בית שמש, פקס: 02-9951300

שְׁלַחַן עֲרוֹן הַלְכוֹת שַׁבַּת מְחַבֵּר וְרַמְ"א

מְחַלֵּק לְכָל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה

יצא לאור ע"י האדמו"ר מהאלמין שנת תש"ס לפ"ק על או"ח ויו"ד

סֵדֵר הַלְמוּד לְשַׁבַּת פְּרַשַׁת בְּלָק

המשך סימן שיח - דין המבשל בשבת

יא. אמבטי (פירוש כלי שרוחץ בו) של מרחץ שהיא מלאה מים חמין (אף על פי שהיא כלי שני) (תוספות ורא"ש טור) אין נותנין לה מים צונן שהרי מחממן הרבה אבל נותן הוא ממים חמין שבוה האמבטי לתוך אמבטי אחר של צונן:

יב. מיחם שפינה ממנו מים חמין מותר ליתן לתוכו מים צונן (מרובים) כדי להפשירן ומותר לצוק מים חמין לתוך מים צונן או צונן לתוך חמין והוא שלא יהיו בכלי ראשון מפני שמתחממין הרבה. הגה: ואם המים מרובים כל כך שאי אפשר שיתבשל רק שיפיגו צנתן אפילו בכלי ראשון שרי רק שלא יהיה על האש (טור):

יג. מותר ליתן קיתון של מים או של שאר משקים בכלי שני שיש בו מים חמין אבל בכלי ראשון אסור: **יד.** מותר ליתן קיתון של מים או שאר משקים כנגד האש להפיג צנתן ובלבד שיתנם רחוק מהאש בענין שאינו יכול להתחמם באותו מקום עד שתהא היד סולדת (פירוש מתחממת ונכזית) בו דהיינו מקום שכריסו של תינוק נכוית בו אבל אסור לקרבו אל האש למקום שיכול להתחמם שתהא היד סולדת בו ואפילו להניח בו שעה קטנה שתפיג צנתו אסור כיון שיכול להתבשל שם. הגה: והוא הדין בפירות או שאר דברים הנאכלים כמות שהן חיון (מרדכי פרק כירה ועיין לעיל סוף סימן רנ"ד):

טו. דבר שנתבשל כל צרכו והוא יבש שאין בו מרק מותר להניחו כנגד המדורה אפילו במקום שהיד סולדת בו. הגה: ואפילו נצטנן כבר אבל אם הוא רותח אפילו בדבר שיש בו מרק מותר ויש מקילין לומר דכל שאין נותנו על גבי האש או הכירה ממש רק סמוך לו אפילו נצטנן מותר (המגיד פרק כ"ו) ונהגו להקל בזה אם לא נצטנן לגמרי וכמו שכתבתי לעיל סימן רנ"ג:

טז. מותר ליתן אינפאנדה כנגד האש במקום שהיד סולדת ואף על פי שהשומן שבה שנקרש חוזר ונימות.

הגה: וכל שכן קדירה שיש בה רוטב שנקרש שכשהשומן נימוח אינו בעין דשרי (רבי ירוחם חלק ג) ויש מחמירין (ר"ן פרק במה טומנין) ונהגו להחמיר מיהו במקום צורך יש לסמוך אסברא ראשונה:

יז. אסור ליתן צונן (על המיחם) אפילו להפשיר כל שהמיחם חם כל כך שאילו היה מניחו שם הרבה היה בא לידי בישול דהיינו שיהיה יד סולדת בו שדין מניח על גבי מיחם כדין מניח כנגד המדורה ואם אינו חם כל כך מותר:

יח. האלפס והקדירה שהעבירן מרותחין מעל גבי האור אם לא נתבשל כל צרכו אין מוציאין בכף מהם שנמצא מגיס ואיכא משום מבשל ואם נתבשל כל צרכו מותר אבל צמר ליורה אף על פי שקלט העיץ אסור להגיס בו (פירוש לנענע אותו בכף). הגה: ולכתחלה יש ליזהר אף בקדירה בכל ענין (פסקי מהרי"ו): **יט.** אסור לטוח שמן ושום על הצלי בעודו כנגד המדורה אפילו נצלה הצלי מבעוד יום דמכל מקום יתבשל השום והשמן:

סימן שיט - דין הבורר בשבת, ובו י"ז סעיפים

א. הבורר אוכל מתוך פסולת או שהיו לפניו שני מיני אוכלים ובורר מין ממין אחר בנפה ובכברה חייב בקבון ובתמחוי פטור אבל אסור ואם בירר בידו כדי לאכול לאלתר מותר. הגה: וכל מה שבורר לצורך אותה סעודה שמיסב בה מיד מקרי לאלתר (המגיד פרק ח' ורבינו ירוחם נתיב י"ב חלק ח' ובית יוסף, וטור, ורא"ש) ואפילו אחרים אוכלים עמו שרי (תוספות פרק כלל גדול) ולכן מותר לברור הירק שקורין שלאטין מן העלין המעופשין שבו כל מה שצריך לאכול באותה סעודה (בית יוסף סימן שכ"א):

ב. הבורר אוכל מתוך הפסולת בידו להניחו אפילו לכו ביום נעשה כבורר לאוצר וחייב:

ג. היו לפניו שני מיני אוכלים מעורבים כורר אחד מאחד ומניח (השני כדי) לאכול מיד. הגה: ושני מיני דגים מיקרי שני מיני אוכלים ואסור לברור אחד מחבירו

בראשי אצבעותיו. הגה: ואף על פי שמפרק האוכל מתוך השבלים הואיל ואינו מפרק רק כלאחר יד כדי לאכול שרי ויש מחמירין (מרדכי ור"ן פרק קמא דיום טוב) ולכן אסור לפרק האגוזים לזים או אגוזים גדולים מתוך קליפתן הירוקה (מהרי"ל) וטוב להחמיר מאחר דיכול לאכלן כך בלא פירוק:

ז. היו לו מלילות מערב שבת לא ינפה בקנון (ופירש רש"י כלי שראשו אחד רחב והשני עשוי כמין מרזב ונותנין הקטניות בראשו הרחב ומנענע האוכל ומתגלגל דרך המרזב והפסולת נשאר בכלי) ותמחוי (פירוש קערה גדולה) ולא בשתי ידיו אלא מנפה בידו אחת בכל כוח: **ח.** אין שורין את הכרשינין (פירש הערוך ויצ"ה בלע"ז) דהיינו שמציץ מים עליהם בכלי כדי להסיר הפסולת ולא שפין אותן ביד כדי להסיר הפסולת דהוה ליה כבורר אבל גותנן בכברה אף על פי שנופל הפסולת דרך נקבי הכברה:

אלא בידו כדי לאכלן מיד אף על פי שהחתיכות גדולות וכל אחת נכרת בפני עצמה אבל כל שהוא מין אחד אף על פי שבורר חתיכות גדולות מתוך קטנות לא מיקרי ברירה ואפילו היו שני מינים ובורר משניהם ביחד הגדולות מתוך הקטנות או להיפך שרי הואיל ואינו בורר מין אחד מתוך חבריו (תרומת הדשן סימן נ"ז). **ואם בירר והניח לאחר זמן אפילו לבו ביום כגון שביירר שחרית לאכול בין הערבים חייב:**

ד. הבורר פסולת מתוך אוכל אפילו בידו אחת חייב. הגה: ואפילו האוכל מרובה ויש יותר טורח בברירת האוכל אפילו הכי לא יברר הפסולת אפילו כדי לאכול אלתר (בית יוסף):

ה. הבורר תורמוסין מתוך פסולת שלהם חייב מפני שהפסולת שלהם ממתקת אותם כשישלקו אותו עמהם ונמצא כבורר פסולת מתוך אוכל וחייב: **ו.** אין מוללין מלילות אלא מולל בשינוי מעט

ספר הזוהר הקדוש
המחולק

מנוקד, עם לשון הקדש

וכו:
ספר הזוהר
זוהר הדש
תקוני הזוהר

המחולק ל-960 קונטרסים (ב-32 כרכים).
הלימוד מחולק לשנה אחת ולשלוש שנים.

בקרב יופיע בע"ה

באו וטלו חלק בזכות המיוחדת של

"סיום הזוהר"

ע"י לימוד 6 עמודים בלבד!

תוך מספר דקות (כ-7 דקות) הנך מסיים את הזוהר.

ותשאל כיצד?

התכנית ערוכה באופן של חלוקת הזוהר השלם,
הכולל 5760 עמודים ל-960 חוברות ("תתק"ס")
דהיינו 32 אריזות כשבכל אריזה יש 30 חוברות
ובכל חוברת 6 עמודים של דפים זוהר הקדוש (עם לשון הקדוש).

וכל אחד שלומד מצטרף עם הפלל ומסיים יחדיו.
ובחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.

סט הזוהר הקדוש
המחולק - לכל ימי השנה

סיום הזוהר בכמה דקות
מבית הנסות/ המדרש - כשבת, וכלל זמן:
כל כרך מוחלק ל-30 איש,
וכך יוכלו לסיים כל הזוה"ק
יהדיו כאיש אחד.

ירושלים: 02-6255789
בת ים: 052-6077914/054-9531936
טבריה: 050-4121015
צפת: 052-7150754/0504101341
עיר העתיקה: 054-2240932
צפת: 054-9788564
באר שבע: 08-6108605
תל אביב: 09-8323442

"הרצים יצאו החופים"
כל הפעילים והפעילות למען קרוב הנאולה ויוזם
ששישח ויאה באצבעו לכיונם ואמרו:
"בנוכחות הוגעתו"
שליחו סעודת הרצנים לקנות את הסט ולדאוג לחלקו באופן
מסודר ב-32 כרכים לתרום נמסות/ מדרש בערים, בשכונות,
במושבים, בישובים, בבתי ספר ו"ל ובקהילות היהודיות בחו"ל
סומנטים לתקופה: 0548-436784

לתרומות ולהנצחות: 054-8436784

שַׁבַּת בּוֹ תְּשׁוּבָה

לקוט מספר שְׁכַר וְעוֹנֵשׁ: - מְזוּהָר הַקְּדוֹשׁ וְסִפְרֵי קִבְּלָה ש"ס
וּמְדַרְשֵׁים וְסִפְרֵי בַעַל שֵׁם טוֹב

אם זוכה האדם יוצא נשמתו כמשחל בניתא מחלבא, ונשחט על ידי סכין כשר ומתוקן.

ואם זוכה האדם יוצא נשמתו כמשחל בניתא מחלבא, ונשחט על ידי סכין כשר ומתוקן, ומתגלה עליו השכינה בלויט צדיקים וקדושים ונשמות קדושות לאלפים, המצפים לביאתו בצאת נפשו ממנו, ומלויים את מטתו בבכי והספדים עד לאחר הקבורה, שמכניסים נפשו לעין לא ראתה אלהים זולתך, בשירות וזמירות ותשבחות, ועולה מגן לגן ומהיכל להיכל, עד שזוכה לבא אל שורשו ומקור מחצבתו, ואתכלל ואתקשר בצרורא דחיים דלעילא, כמו שכתוב (שמואל א' כה, כט) והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים.

ואם אינו זוכה חס ושלום, בא אליו המלאך הגדול והנורא והעצום המלא עינים, והוא הוא המלאך בעצמו שפיתה אותו לכל העבירות, וככה מנסה אותו עוד לפתות אותו לכפור באלקי ישראל חס ושלום, כמו שמוכא בס"י מהקדוש והנורא רבי אהרן מטשערנאביל זי"ע, שפעם אחת בא דפעשע (טעלעגראם) מחסיד אחד שצריך לרחמים, והיה מצוה להשיב ברכת רפואה, והחסידיים דשם באותו מקום שנתקבלה הדפעשע הבינו מתשובת הצדיק שכבר אפס התקוה, שהיה כבר לאחר הגזירה רח"ל, ונתקבצו סביב למיטתו של החולה, וכיון שהגיע סמוך ליציאת נשמתו, הערות

קכ. עיין ברכות (דף ח' עמוד א'): תשע מאות ושלשה מיני מיתה נבראו בעולם.. ניחא שבכולן נשיקה.. דמיא כמשחל בניתא מחלבא (כמושך נימת שער מתוך החלב, רש"י).
קכא. עיין מענין זה בספה"ק חסד לאברהם מעין חמישי נהר י"ז, ובספר טוב הארץ מהרה"ק ר' נתן שפירא בעהמ"ח ספר מצת שמורים.
קכב. ישעי' סד, ג. וראה ברכות דף ל"ד ע"ב. לעיל ספ"ב (מזהר חדש במדרש הנעלם פ' נח), ובהנסמן שם הע' ח'.

פתאום התעורר זה האברך החסיד בבכי רב וצעקה, וסיפר להעומדים סביבו, אשר בא אליו מלאך פלוני בתפוח של זהב וקבוע בו כל מיני מרגליות דנהורין ובידו השני עבודה זרה, ואמר שבאם ישתחוה לאותו עבודה זרה, אז יתן לו זה התפוח, ויחזור ויבריא אותו, וכל כך היה גדולה פיתויו שכמעט שנתפתה אליו, ופתאום בא אליו רבו הקדוש מטשענאביל, וצעק והרעים בקול גדול על המלאך, מה תרצה מזה האברך, אין לך רשות לפתות אותו, ותיכף הרף ממנו. וככלותו לספר זאת יצאה נפשו, ושבק לנו חיים זה האברך. ונסעה אמו לאותו צדיק לספר לו המאורע, ואמר הרב הקדוש, בודאי ובודאי אין אני מניח חס ושלום את אנשי עד שאתקן אותם בתיקון הראוי להם.

ההולך אצל הצדיק, מוסרין אותו בידו של הצדיק, ומחויב לעשות לו טובה.

ופירש בזה מה שאמרו רז"ל (במסכת אבות פרק ה') הולך ואינו עושה שכר הליכה בידו, כי ההולך אצל הצדיק ואינו עושה, שאינו מרגיש שום תכלית של עשיה, כי לא כל אחד זוכה להרגיש ולהתפעל שם, שכר הליכה, אז מה השכר הליכה שלו, בידו, שמוסרין אותו בידו של הצדיק, והוא מחויב לעשות לו טובה. כל אחד מישראל מחויב לידע זאת שלא להתפתות חס ושלום, ומה יעשו אלו שנמכרים בחיים חיותם להיצר הרע ועוברים על מצות התורה, ובעד בצע כסף בגניבות וגזילות ואונאה וריבית וכו', ואיך ינצלו אז מהמלאך המות, אם בחיים חיותו נמכר לו חס ושלום. **והנה** אגב דאתי לידי ספר תורת חסד לדודי הרה"צ הק' ר' מרדכי ראטשטיין, אעתיק מרגניתא טבא שמצאתי בספרו בפרשת ויקרא (דף כ"ט ע"ד ואילך), וז"ל שם: בפסוק ופשט את בגדיו וגו' והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור, הנה מצאתי מה שאהבה נפשי ומה שתמיד עלה על רעיוני בס' הקדוש אמרי טוב, וז"ל:

הס"מ מפתה את האדם סמוך למיתתו שיכפור באלקי ישראל ח"ו.
"ופשט מתרגם המתרגם וישלח, בעת שישלח וילך אדם מן העולם הזה לעת פקודתו להשתלח הנשמה מהגוף, על זאת צריך להתפלל כל חסיד לעת מצוא שיהי' בעת שפשט הנשמה מן הגוף בדעת שלימה, כי

הס"מ בא לו לאדם קודם פטירתו ואמר לו כפור באלקי ישראל כדי להטעותו מדרך הטוב ומאמונת הקב"ה בעת שפשט הנשמה מן הגוף [התבונן אחי זאת ושים על לבך הטהור], ע"כ צריך אדם לבקש ולחנן לפני הקב"ה בעת שיהי' יום פקודתו שיהא בדעת שלימה כדי שיכול למסור את נפשו בקדושה וטהרה. וזהו ופשט עולה נשמה בגימטריא, להתקשר להוי' ברוך הוא. וזה הוא ופשט במספר קטן גימטרי' הוי"ה ברוך הוא. ומאריך שם, וסיים: על כן צריך להתפלל על זה בכל עת ובכל זמן. וזהו והוציא, בעת יציאת נשמתו מהגוף צריך לקבל עליו את הדש"ן, למסור את נפשו לשרפו לאפר בשביל הקב"ה, ומקבל עליו הדין באהבה ויראה, ואז יכול ליחד יחודא עילאה ולקבל עליו עול מלכות שמים באמת, ויתעורר עליו זכות יצחק אבינו שאפרו מונח לזכרון לכפר על בני ישראל, ואז ינצל מן השטן, כי הדש"ן גימטריא שט"ן אל מחוץ למחנה (ר"ק), בעת יציאת נשמתו מחוץ לגופו יתעלה נשמתו אל מחנה שכינה, אל מקום אשר נחצבה משם, ויקויים בו טהור הוא, שיום צאתו כיום ביאתו, ואז יתעלה נפשו אל מקום טהור", עכ"ל הקדושה.

על כן אחי היקר ראוי להתבונן בדברים הקדושים האלו ולשים על הלב לעת מצוא זה יום המיתה, ושלא נשכחם חלילה.

טוב לעשות מסירת מודעה בחייו, שאם ח"ו דעתו יודה להמסית, הוא מבטל אותו מעכשיו.

והנה בזה כמה שנים אשר ראיתי מענין הזה בס' הקדוש שבט מוסר (פרק כ"ג), וחשבתי בלבי, טוב להעתיק בספר ראשון שחברתי, אבל לא עלתה בידי, אבל עכשיו שחברתי בעזה"י הספר הזה וראיתי מענין זה בספר אמרי טוב הנ"ל, נזכרתי להעתיק מה שכתב השבט מוסר מענין מסירת מודעה שתקנו הקדמונים ז"ל שימסור האדם מודעא בחייו, שאם חס ושלום מסיבת בלבול דעתו יודה אל דברי המסית, יהיו דבריו כחרס הנשבר וכדבר שאין בו ממש. וקודם מסירת מודעא הזאת צריך האדם שישוב בכל לבו מהעבירות שבידו שעשה מנעוריו עד היום הזה, אע"פ שכבר עשה תשובה ונתחרט ועזב את דרכיו המקולקלים ועשה תשובה על כל העבירות שעשה, שמא לא עשה תשובה שלימה בכל לבבו, אבל עכשיו שמזכיר יום המיתה בודאי צריך שישוב בכל לבבו. וכתוב שם

הנוסח מה שצריכין לאמר, ויכול כל אדם לראות שם. וסיים שם: וטוב לאמרה ברבים כדי לזכות את הרבים. ואני המחבר [הוא המחבר ספר הקדוש שבט מוסר] קראתי ברבים בתוך הדרוש ברוב עם הדרת מלך, ואמרתי לעם שיתכוונו עמי במסירת מודעא זו לעת מצוא זו מיתה, שאפשר ימות אדם פתאום דמיתה מצוי, לכן טוב לאומרו בהיותו בריא שדעתו מיושבת עליו כדי שימסרנה בלב טוב ובנפש חפיצה בלי עונש כלל, כי סמוך למיתתו נראה כמוכרח, עכ"ל הקדוש.

התבונן אחי שראוי לעשות כן כמו שעשה הקדוש בעל שבט מוסר, שבעוד שאדם בריא יראה אדם לאסוף לו עשרה לומר בפניהם הנוסח מסירת מודעה, ובודאי יועיל לאריכות ימים ושנים, כי אפשר שבעת חליו תטרף דעתו חס ושלום, ע"כ בודאי נכון לעשות המסיר[ת] מודעא הזאת בעת שאדם בריא, והבא לטהר מסייעין אותו, כי בודאי אמת שבשעת יציא[ת] נשמתו השטן עומד על ימינו לשטנו ויאמר לו כפור בד' אלקי ישראל, והנשמה ממאנת, ואפשר שיבוא לידי הודאה חס ושלום וחלילה, ע"כ בודאי צריך ליזהר אדם בזה ביתר שאת וביתר עוז להקדים בימי בריאותו לומר הנוסח של מסירת מודעה שכתב בשבט מוסר הנ"ל או בליקוטי צבי החדש, ויזכה לכל טוב.

והנה מביא שם השבט מוסר מעשה בחולה אחד שצעק מאד קודם מותו יען שראה למלאך המות, ואמרו לו חכמים שיאמר שמע ישראל, והוא ענה: חלילה לאמר שמע ישראל, כי השטן עומד לנגדו ואומר שאם יאמר שמע ישראל יעשה עמו שפטים גדולים ואם לא יאמר יצילהו מצער חליו, ולא אמר שמע ישראל ויצאה נשמתו והלך לחרפות, וכולם פירשו מאצלו שלא ידבק בלבושיהם מטמאתו, עד כאן לשונו הקדושה.

התבונן אחי במעשה הזאת. על כן בודאי נכון לומר מסירת מודעה בעודנו בריא בחיים חיותינו, ונזכה לאריכת ימים בזכות התשובה המתנוצץ בנו, אמן. ועיין שם בשבט מוסר שמאריך במעשה הזאת ותבין. עכ"ל בס' תורת חסד שם. ושם לפני זה (בדף כ"ט ע"ב ואילך) כתב, וזה לשונו:

המשך יבא

זהר על מעלת ושמירת השבת

ימים טובים

מספר "השבת והזוהר"

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

תענית חלום בשבת

שאין לך יום שלא נמצא בו כח, ומי ששרוי בתענית חלום באותו היום, לא עולה אותו היום עד שקורע דינו. אבל לא ששבעים שנה כיום השבת. משום כך, באותו יום ממש, ולא ביום אחר, שאין רשות ליום על יום אחר. כל יום, מה שארע ביומו - עושה. שלא ארע ביומו - אינו עושה. ועל כן לא צריך לאדם להעלות אותו מיום זה ליום אחר. ומשום כך שנינו, דבר יום ביומו, ולא דבר יום ליום אחר.

תענית חלום בשבת

דלית לך יום דלא אשתבח ביה חילא, ומאן דשארי בתעניתא דחלמא בההוא יומא, לא סליק ההוא יומא עד דקרע דיניה. אבל לאו דשבעים שנה כיומא דשבת. בגין כך, בההוא יומא ממש, ולא כיומא אחרא, דלית רשו ליומא על יומא אחרא. כל יומא, מה דארע ביומיה, עבד. דלא אירע ביומיה, לא עבד. ועל דא לא לבעי ליה לאינש לסלקא ליה מיומא דא ליומא אחרא. ובגין כך, דבר יום ביומו תנינו, ולא דבר יום ליומא אחרא.

עגון החלום

ובא ראה, לא לחנם מתעוררים עליו בחלום, כדי לבקש עליו רחמים. אוי לאותו אדם שלא מתעוררים עליו ולא מודיעים לו בחלום, שזה נקרא רע. ומשום כך כתוב, (תהלים ה) לא יגרד רע. וכתוב (משלי יט) בל יפקד רע. בל יפקד, משום שהוא רע.

עגון החלום

ותא חזי, לאו למגנא מתערי עליה בחלמא, בגין למתבע עליה רחמי. ווי לשהוא בר נש דלא מתערי עליה, ולא אודעו ליה בחלמא, דהא אקרי רע. ובגניי כך, (תהלים ה) לא יגורד רע כתיב. וכתוב (משלי יט) בל יפקד רע, בל יפקד, בגין דאיהו רע.

וְדַבֵּר דָּבָר

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתוּב (ישעיה נח)
 מִמְצוֹא חֲפָצֶךָ וְדַבֵּר דָּבָר,
 כִּיּוֹן דְּכַתִּיב מִמְצוֹא חֲפָצֶךָ, מֵהוּ וְדַבֵּר
 דָּבָר. אֲלֵא, עַד דְּיִגְזֹר מַלְּה כְּדָקָא
 יֵאוֹת, וַיִּמְלַל לִיה. וְדַאי כֶּךָ הוּא
 בְּרִירָא דְמַלְּה, מִשְׁמַע דְּכַתִּיב וְדַבֵּר
 דָּבָר. זַבְּאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין
 וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי, עֲלִייהוּ כְּתִיב, (ישעיה
 ג) וַיֹּאמֶר אֶךָ עַמִּי הִמָּה בְּנִים לֹא
 יִשְׁקְרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ.

וְדַבֵּר דָּבָר

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתוּב (ישעיה נח)
 מִמְצוֹא חֲפָצֶךָ וְדַבֵּר דָּבָר. כִּיּוֹן
 שְׁכַתוּב מִמְצוֹא חֲפָצֶךָ, מֵהוּ וְדַבֵּר
 דָּבָר? אֲלֵא, עַד שִׁיגְזֹר הַדָּבָר כְּרֵאוּי
 וַיְדַבֵּר אֲתוּ. וְדַאי כֶּךָ הוּא בְּרוּר
 הַדָּבָר, מִשְׁמַע שְׁכַתוּב וְדַבֵּר דָּבָר.
 אֲשֶׁרִיֵּהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא, עֲלֵיהֶם כְּתוּב וַיֹּאמֶר
 אֶךָ עַמִּי הִמָּה בְּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ וַיְהִי
 לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ.

אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ

(ח"ב ס"ג, ב)
**כְּתִיב אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי. מִמְּקוֹמוֹ. תְּגִינֵן,
 מֵהֵהוּא מְקוֹם דְּאֵתְתַזְוֵי לְמַהֲדָּ. וְרָזָא
 דְּמַלְּה דְּכַתִּיב, (יחזקאל ג) בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ
 מִמְּקוֹמוֹ, וְדֵא אִיהוּ מְקוֹם. וְדֵא אִיהוּ
 רְזָא דְּכַתִּיב, (שמות ג) כִּי הִמְקוֹם אֲשֶׁר
 אֲתָה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא.
 אֲתֵר יְדִיעָא קְרִינֵן לִיה מְקוֹם
 דְּאֲשֶׁתְּמוֹדְעָא יִקְרָא עֲלָהָ.**

אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ

**כְּתוּב אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי. מִמְּקוֹמוֹ - שְׁנִינּוּ, מֵאוֹתוֹ
 מְקוֹם שְׂרֵאוּי לְלַכְתָּ, וְסוּד הַדָּבָר -
 שְׁכַתוּב (יחזקאל ג) בְּרוּךְ כְּבוֹד ה'
 מִמְּקוֹמוֹ, וְזֵהוּ מְקוֹם, וְזֵהוּ סוּד
 הַכְּתוּב, כִּי הִמְקוֹם אֲשֶׁר אֲתָה עוֹמֵד
 עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא. מְקוֹם יְדוּעַ
 קוֹרְאִים לוֹ מְקוֹם שְׁנוּדְעַת הַכְּבוֹד
 הָעֲלִיּוֹן.**

(ח"ב ר"ז, א)

**כְּתִיב (שמות טז) אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מֵהוּ מִמְּקוֹמוֹ.
 תְּגִינֵן, מִמְּקוֹמוֹ מֵהֵהוּא אֲתֵר דְּאֵתְתַזְוֵי
 לְמַהֲדָּ. וְרָזָא דְּמַלְּה, דְּכַתִּיב, (יחזקאל ג)
 בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וְדֵא אִיהוּ
 מְקוֹם, וְדֵא אִיהוּ רְזָא דְּכַתִּיב, (שמות ג)
 כִּי הִמְקוֹם אֲשֶׁר אֲתָה עוֹמֵד עָלָיו.**

**כְּתוּב (שמות טז) אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. מֵה זֶה מִמְּקוֹמוֹ?
 שְׁנִינּוּ, מִמְּקוֹמוֹ - מֵאוֹתוֹ מְקוֹם
 שְׂרֵאוּי לְלַכְתָּ. וְסוּד הַדָּבָר - שְׁכַתוּב
 (יחזקאל ג) בְּרוּךְ כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ. וְזֵה
 הִמְקוֹם. וְזֵהוּ סוּד הַכְּתוּב (שמות ג) כִּי
 הִמְקוֹם אֲשֶׁר אֲתָה עוֹמֵד עָלָיו. מְקוֹם
 יְדוּעַ הוּא לְמַעְלָה, וְקוֹרְאִים לוֹ
 הַמִּשְׁךָ בַּעֲמוּד ל**

מדוע משיח לא בא?

שאלות ותשובות בענין פשרות אצל ילדים קטנים

מהיכן יודעים שגם אצל ילדים קטנים חגיבים להחמיר על הפשרות - בדיוק כמו אצל מבגרים?

בדיוק הפוך, אצל ילדים קטנים חגיבים להיות הרבה יותר זהירים בענין אכילתם, יותר מאשר אצל מבגרים, כך למד אותנו הגאון והצדיק רבה של שאפראן זי"ע, קשה הוא הסביר לנו עד כמה חשוב ונחוץ הענין קשבונים את היסוד של עצמות וגוף הילד, שהוא חגיב להיות בפשרות, כי קשהחלילה מאכילים באסור, הרי הוא נבנה באסור וכל היסוד שלו אסור (ראה פ"ב אות ג).

בידוע מסר רבה של שאפראן נפשו בענין זה, וממילא מובן מדוע כל תלמידיו חגיבים לנהג על פי הוראותיו, כמו כל כלל ישראל, כי הוא היה נמנה על טובי מורי ההנראה ומורי הדרך עוד בדור הקודם, בדיוק כפי שהדבר נראה בספריו הקדושים, וכפי שיודע, הצדיקים מן הדור הקודם אמרו עליו דברים גדולים.

היכן הם המקורות בשלחן ערוך שהנזק לגוף ולנשמה של הילד הוא במאכלות אסורות?

אנו רוצים להעתיק כאן את הלשון של הרבנים והפוסקים המפרסמים.

א. מובא בשלחן ערוך (אורח חיים סי' שמ"ג ס"א) כשרואים ילד קטן אוכל נבלה או אסורים אחרים, למרות שגבית דין אינו מחיב להפריע לו, האבא בן מחיב (בגלל מצות חנוף) לנזף בו ולמנע ממנו אסור דאורייתא, [ואם האבא עושה את עצמו כאלו אינו רואה ואינו יודע, ואינו אומר לילד דבר, אז ה"בית דין" חגיב למחות להזמין את האבא ולהזהירו על כך, ואם מדבר באסור דרבנן, שגם אז מחיב האבא לנזף בילד, בכל זאת בענין זה אם האבא אינו נזף בילד, אין בית הדין מחיב להזמין את האב ולהתרות בו (מפרשי השולחן ערוך)].

כֹּל זֹאת מְדַבֵּר כְּשֶׁהֵיִלֵּד הַקָּטָן לִקַּח אֶת אֶכָּל הָאֶסוּר בְּעֶצְמוֹ, אֲבָל כְּשֶׁהֶאֱבֵא בְּעֶצְמוֹ נוֹתֵן לְיֵלֵד לְאָכֹל מֵאֲכָלוֹת אֶסוּרוֹת, אִזּוֹ אֶכְּלוּ כְּשֶׁמְדַבֵּר רַק בְּאֶסוּר דְּרַבְּנָן (הַחֲכָמִים לּוֹמְדִים זֹאת מִן הַפְּסוּקִים: "לֹא תֹאכְלוּם" הַפְּתוּב מְדַבֵּר בְּשִׁרְצִים וּבָדָם, וְהֵם דּוֹרְשִׁים לֹא תֹאכְלוּם שְׁלֵא תִכְשִׁילוּ אֶת הַיֵּלֵדִים בְּמֵאֲכָלוֹת אֶסוּרוֹת. כְּמוֹ כֵּן פְּתוּב גַּם אֲצֵל טְמֵאֵת כְּהֵנִים "אָמַר וְאָמַרְתָּ" "לְהִזְהִיר גְּדוֹלִים עַל הַקְּטַנִּים", שֶׁיֵּלְדִים קְטַנִּים גַּם אֶסוּר לָהֶם לְהִטְמָאוֹת) (ע' בְּזֵה בֵּאֵרֵיכוֹת בַּסֵּפֶר שֶׁמ"ג בִּאֲחֻרוֹנָיִם וּבִדְעַת תּוֹרָה וְכִף הַחַיִּים שֵׁם).

ג. הַרְמ"א פוֹתֵב (בִּירוּרָה דֵּעָה סִימֵן פ"א סעי' ז') חֵלֵב שֶׁל מִצְרֵית עַל פִּי הַהֲלָכָה כְּשֶׁר (לְתֵת "חֵלֵב אִם" לְיֵלֵד) בְּדִיּוּק כְּמוֹ לְתֵת חֵלֵב מֵאִם יְהוּדִיָּה, אֲבָל בְּכָל זֹאת שְׁלֵא יִתְנוּ לְיֵלְדִים לְשִׁתּוֹת מִ"חֵלֵב אִם" שֶׁל גּוֹיָה, כִּי חֵלֵב שֶׁל גּוֹיָה מְטַמְּטֵם אֶת הַחֵלֵב, וּמִחְדִּיר בְּיֵלֵד טַבְּעִים רָעִים.

הַרְשֵׁב"א וְהַרִיטְב"א ז"ל (יִבְמוֹת ק"ד) פוֹתֵב שֶׁהַדְּבָר גּוֹרֵם טַבְּעַ רַע וְאֲכָזְרִיּוֹת אֲצֵל הַיֵּלֵד, וְהֵם מֵאֲבָדִים אֶת הַמְּדוּת הַיְהוּדִיּוֹת שֶׁל בִּישׁוּנִים וְרוֹחֲמָנִים.

ד. עוֹד פוֹתֵב שֵׁם הַרְמ"א, שְׁגַם אִשָּׁה יְהוּדִיָּה הַנוֹתֶנֶת "חֵלֵב אִם" אֶסוּר לָהּ לְאָכֹל מֵאֲכָלוֹת אֶסוּרוֹת. אוֹמְרִים הַמְּפָרְשִׁים (ש"ך וט"ז) פְּשׁוּט - שְׁאֵפְלוּ כְּשֶׁהֶאֱשָׁה בְּסַכְּנָה חַס וְשְׁלוֹם, שֶׁהִיא חַיֶּבֶת לְאָכֹל אֶסוּר - בְּגִלְגַל פְּקוּיָה נִפְשׁ, בְּכָל זֹאת אֶסוּר לָהּ אִזּוֹ לְהַנִּיק אֶת הַיֵּלֵד, כִּי אֶפְלוּ כְּשֶׁהֶאֱשָׁה אוֹכְלַת מֵאֲכָלוֹת אֶסוּרוֹת זֶה מִזִּיק לְיֵלֵד.

ה. עוֹד פוֹתֵב שֵׁם הַרְמ"א, שֶׁלְמֵרוֹת שְׁאֲנֵי פוֹסְקִים (בִּאוּרַח חַיִּים סִימֵן שֶׁמ"ג, רֵאָה לֵעִיל בִּסְעִיף א') כְּשֶׁהֵיִלֵּד אוֹכֵל מֵעֶצְמוֹ אֶסוּר שֶׁהוּא רַק אֶסוּר דְּרַבְּנָן, וְהֶאֱבֵא עוֹשֶׂה אֶת עֶצְמוֹ שְׁאֵינִי רוֹאָה, אִין הַבֵּית דִּין חַיֶּב לְנוֹזֵף בְּאֵב, זֶה רַק "לְהַלְכָה", אַף בְּאֶסוּרִים אַחֲרִים כְּמוֹ בְּעֶגְנֵן חֵלִיל שֶׁבֵּת וּמֵאֲכָלוֹת אֶסוּרוֹת חַיֶּב הַבֵּית דִּין לְמַחוֹת בְּאֵב, וּבֵית הַדִּין חַיֶּב בְּכַח לְמַנְעַ מֵהֵיִלֵּד לְאָכֹל אֶת הַמֵּאֲכָלוֹת הָאֶסוּרוֹת, וְזֹאת לְמֵרוֹת שֶׁמְדַבֵּר בְּאֶסוּר דְּרַבְּנָן בְּלִבָּד, כִּי מֵאֲכָלוֹת אֶסוּרוֹת יִזְקוּ לְיֵלֵד בְּעֵתִיד - כִּף פוֹתֵב הַפְּרִי חֲדָשׁ שֵׁם - כִּי מֵאֲכָלוֹת אֶסוּרוֹת גּוֹרְמִים שֶׁהוּא יְהִיָּה עִם טַבְּעַ רַע, וְהַסּוּף יְהִיָּה שֶׁהוּא יֵצֵא לְתֵרֻבוֹת רָעָה.

הַמֶּשֶׁךְ יִבֵּא

בְּדַרְכֵי הַזֹּהַר

הַיְדַעְתָּ? בְּרַגַע אַחַת אַתָּה יְכוּל לְזַכּוֹת לְעוֹלָמוֹת נֹצֵחַ! "עֵינַי לֹא רָאִיתָהּ..." - עֵתָה הַכֹּל בְּיַדְךָ - אַתָּה יְכוּל לְחַלֵּק סֵפֶר "עֵרְכָהּ שֶׁל שְׁעָה", שְׁמַעוּדָד וּמַעוֹרָר לְלַמּוֹד זֹהָר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם. וְכֹל הַלּוֹמֵד שְׁעָה זֹהָר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת עוֹלָה לוֹ לְמֵאָה מִלִּיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וְאִם תִּכְפִּיל בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה יוֹם טוֹב, לְכֹל יְמֵי חַיָּיו, תִּגִּיעַ ל-640 מִלִּיאָרְד שָׁנָה תוֹרָה. וְאִם בְּזִכְרוֹתָיךְ יִתְאַרְגֵּן שְׁעוֹר לְעֶשֶׂר יְהוּדִים, תִּגִּיעַ ל-6 טְרִילִיּוֹן ו-400 מִלִּיאָרְד שָׁנָה תוֹרָה. - וּבְזֹהָר הַקְּדוֹשׁ (פְּרֻשַׁת וַיְצַא קַס"א) כְּתוּב: שְׁכַל מֵה שְׁנוֹתָנִים מִשְׁמַיִם הוּא בְּאֵלָּהּ, וְעוֹד כְּפִדּוּעַ כָּל עֲשָׂרָה בֵּיה שְׁכִינְתָא שְׂרַיָא, אַתָּה מִכְפִּיל כָּל מִנְיַן יְהוּדִים בְּאֵלָּהּ. תִּגִּיעַ ל-6 זִילִיּוֹן ו-400 טְרִילִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה. - וּמִי יוּכַל לְחַשֵּׁב אֵת גְּדֹל הַשְּׂכָר הַנִּצְחִי שֵׁישׁ לְךָ מִכֶּף בּוֹדְאוֹת!!! [לְקַבֵּל סֵפֶרִים בְּחִינָם לְחִלּוּקָה: 054-8436784, "מִפְעַל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי"].

אֲנִי מוֹדִים לְכֹל מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּלַמּוֹד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וּבִפְרֻט לְהַרְבֵּי מְרַדְכֵי אֶלְפִיָּה שְׁלִיט"א וְלִישִׁיבַת "יָאִיר נְתִיב" מִיִּסּוּדוֹ שֶׁל הַמְּקַבֵּל הָאֱלוּקִי הַמְּלוּבֵן רַבִּי יִצְחָק אֶלְפִיָּה זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ בְּנֵן שֶׁל קְדוּשִׁים וּמְקַבְּלִים תְּלִמִּידֵי הַרֶש"ש הַקְּדוֹשׁ בִּישִׁיבַת בֵּית א-ל תוֹבב"א, שֶׁפָּעַל רַבּוֹת לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים וְלְהַצִּיל אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל מִגְּזֵרוֹת קְשׁוֹת (וְהִיָּה בִּידִידוֹת מִפְּלֵאָה עִם הַמְּקַבֵּל הַצַּדִּיק הַנִּסְתָּר רֹאשׁ הַל"ו רַבִּי מְנַחֵם מְנַשֶּׁה זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ בַּעַל "אַהֲבַת חַיִּים", שֶׁכֵּן אָמַר עָלָיו בַּעַל הַהַלּוּלָא הַצַּדִּיק רַבִּי מְרַדְכֵי שְׂרַעֲבֵי זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ), וּבְזִמְנָן מִלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה וּבְזִמְנָן שְׁכַל יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ הַקְּדוֹשׁ הָיוּ בְּפַחַד גְּדוֹל, הֵלֶךְ לְהַתְּפַלֵּל וּלְעַשׂוֹת תְּקוּנִים עַל קְבָרֵי צַדִּיקִים.

מוֹרֵי וְרַבּוֹתֵי!!! אֲנִי מִיְחָלִים וּמְצַפִּים שְׁמַקְדוֹשׁ הַשֵּׁם הַגְּדוֹל הַיּוֹצֵא מִן הַקְּבוּץ הַזֶּה, שֶׁהַתְּאַרְגֵּנוּ לְהַתְּחִיל וְלִסֵּים הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ וּמִשְׁנִיּוֹת בְּסִיעֵתָא דְשְׁמַיָא אֲצַל צִיּוֹנָה שֶׁל אֲמִנּוּ רַחֵל עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, יָבִיא לָנוּ

השם יתברך במהרה את הקבוץ גליות השלם בביאת משיח צדקינו במהרה
בימינו אמן.

ונתחיל בתפילה וכלם יאמרו יחד: "רבוננו של עולם אלהי הצבאות יושב
הכרובים, הנה באתי כהיום להשתטח ולהתפלל על קבר רחל אמנו
אשר הבטחת לנו שבזכותה ושבנו בנים לגבולם, לכן אפיל תחנתי לפניך,
שתשמע לקול בכיותיה כמו שנאמר (ירמיהו ל"א, י"ד): "קול ברמה נשמע...
רחל מבכה על בניה וגו'" והקדוש ברוך הוא משיבה (ירמיהו ל"א, ט"ו): "יש
שכר לפעלתך נאם ה'... ושבנו בנים לגבולם".

וכן תאזין ותקשיב ברחמיך הרבים גם את תפילתי ואת תחנתי אשר הנני
מתפלל פה על קברה...". ובזכות תפילת רבים תחוש לגאלנו ברחמים.

אנא מלך מלא רחמים, הנני באתי היום להשתטח על קבר רחל
אמנו. שתזכני בזכות מעשיה הטובים שעשתה כל ימיה ולמען זכותה
וצדקתה ותפלתה שזכרת להבהיותה עקרה ותפתח את רחמה, כמה שנאמר,
"ויזכר אלהים את רחל, וישמע אליה אלהים, ויפתח את רחמה" (בראשית ל,
כ"ב). ולמען צדקת לבבה אשר עשתה עם אחותה לאה, שמסרה לה הסימנים
כדי שלא תבוש מרמאות לבן אביה, כן תזכור לנו זכותה וצדקתה עלי ועל
כל עמך ישראל, שתקבל את תפלתנו ותאזין שועתנו מה שאנחנו מבקשים
מלפניך, ותמלא משאלות לבבנו לטובה, ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים
משמי שמי קדם, והטה אזנך ושמע, פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה, כי היינו לעג וקלס בגויים, ואומרים אין תוחלת
ותקנה. ואם לא למעננו, למענך פעל, עד מתי יהיה עזך בשבי ותפארתך
ביד צר. והנה כאשר קבלנו על ידי חכמינו זכרונם לברכה, שאבינו יעקב
שקבר את רחל אמנו בדרך ולא הביאה לבית לחם, היה על פי הדבור. כדי
שתהיה לעזרה לבניה, כשהגלה אותם נבזזראדן והיו עוברים דרך שם, יצאה
רחל אמנו מקברה ובקשה עליהם רחמים, כמו שנאמר: "קול ברמה נשמע
נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה פי איננו".
ואתה ה' אלהינו, השבת לה, כמו שנאמר: "כה אמר ה', מגעי קולך מבככי,

המשך בעמוד כב

הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִלְכָתָהּ

יצא לאור ע"י

האדמו"ר מהאלמין שליט"א בשנת תשמ"ב

בסיס לדבר האסור:

פָּלְלָנוּ בְּפֶרֶק זֶה אֵיזְהוּ פְּרָטִים שְׂמַחֲמַת מְעוּטָם לֹא הָיָה כְּדַאי לְהַפְרִידוֹ, דְּגַמְתָּ שְׂאָר כְּלָלִים.

א. פְּרוּשׁוֹ, חֲפֶץ שְׁלוֹ (ש"ט ס"ד ברמ"א ועיין משנה ברורה סעיף קטן כ"ז) הַשְּׂרִי בְּטִלְטוּל שֶׁהַנִּיחַ עָלָיו חֲפֶץ שֶׁל מְקַצֵּה מִבְּעוֹד יוֹם עַל דַּעַת שְׂיִהְיָה מִנַּח שָׁם כֹּל הַשַּׁבָּת נֶעֱשֶׂה הַהֲתַר הַזֶּה בְּסִיס לְדַבֵּר הָאָסוּר לְכוּלֵי עֲלָמָא, וְדִינוֹ מִמַּשׁ כְּדִין הַמְקַצֵּה שֶׁהֵנַח עָלָיו אֶפְלוּ נִסְתַּלַּק מֵאֲלֵיו בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת הַדְּבָר מְקַצֵּה (סימן ש"ט י"ד, וש"י ס"ג). וְיֵשׁ אוֹמְרִים שְׂאֶפְלוּ הַנִּיחָם עַל דַּעַת שְׂיִשְׂאָר שָׁם רַק בְּכַנְיִסַּת הַשַּׁבָּת וְיִטְלֵם אַחַר כֵּךְ נֶעֱשֶׂה גַם כֵּן בְּסִיס עַל כָּל מְשֻׁךְ הַשַּׁבָּת אֲף עַל פִּי שְׁנַטְלָא אַחַר כֵּךְ (שם) וּבִמְקוֹם פְּסִידָא יֵשׁ לְסַמֵּךְ עַל הַמְקַלֵּין (מגן אברהם בשם הב"ח, הגר"ז, משנה ברורה וכל האחרונים).

ב. וְדַע דְּכָל הַקּוּלָא רַק כְּשֶׁחָשַׁב בְּהַדְיָא לְסַלֵּק אַחַר כֵּךְ הַמְקַצֵּה בַּשַּׁבָּת עַל יְדֵי נַעוּר אוֹ עַפְו"ם, אוֹ דְבַר שֶׁדָּרְכוּ בְּכֵךְ דְּנַחֲשָׁב כְּכוֹן לְהַדְיָא, אֲבָל בְּחֻשָׁב בְּסִתְמָא שְׂיִהְיָה מִנַּח הַמְקַצֵּה בַּשַּׁבָּת לְכוּלֵי עֲלָמָא נֶעֱשֶׂה בְּסִיס אֲף דְלֹא חָשַׁב בְּהַדְיָא שְׂיִהְיָה מִנַּח עָלָיו כֹּל הַשַּׁבָּת (משנה ברורה ש"ט, כ"א).

ג. וְכֹל זֶה בְּהַנִּיחַ עַל כָּל פָּנִים הַמְקַצֵּה מְדַעְתּוֹ אֲבָל אִם לֹא הִנִּיחַ בְּכוֹנָה אֶלָּא שְׂכַחוּ כְּגוֹן שְׂכַח אָבֵן עַל פִּי חֲבִית אוֹ מְעוֹת עַל הַפָּר מִטָּה הַחֲבִית עַל צְדָה וְהָאָבֵן נּוֹפֶלֶת וּמִנְעַר הַפָּר וְהַמְעוֹת נּוֹפְלוֹת (ש"ט ס"ד) וְאִם הִיְתָה הַחֲבִית בֵּין שְׂאָר חֲבִית דְּא"א לְהַטוֹת וּלְנַעַר בְּמִקּוּמָה יָכוֹל לְהַגְבִּיחָהּ כְּמוֹת שֶׁהוּא עִם הָאָבֵן בְּמִקּוֹם אַחַר לְהַטוֹתָהּ שָׁם שִׁפְלָא מֵעֲלֶיהָ (ש"ט ס"ד).

וְכֹל זֶה לֹא הֵתַר רַק בְּצָרִיךְ הֵינָן מִהַחֲבִית, אוֹ הַפָּר לְשֹׁכֵב דָּאֵז הָרִי זֶה מְקַרֵי טִלְטוּל מִן הַצַּד (שְׁהָרִי אֵינוֹ תּוֹפֵס בִּידוֹ בְּהָאָבֵן) וְלְצָרֵךְ דְּבַר הַמְתַּר דְּשְׂרִי כְּבִסִּימֵן שִׂ"א ס"ח (משנה ברורה ש"ט י"ז) וְעַם כָּל זֶה לֹא הֵתַר לְטִלְטֵל הַחֲבִית מִבֵּין הַחֲבִיּוֹת רַק מִשּׁוּם שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְנַעַר בְּמִקּוּמָה שֶׁזֶהוּ הַחַיּוּב לְכַתְּחֵלָהּ (שם). וְכִמוֹ כֵּן הֵתַר בְּצָרִיךְ לְהַמְקוֹם שֶׁהַמְקַצֵּה עוֹמֵד עִכְשׁוֹ כְּגוֹן שְׂצָרִיךְ לְמִקּוֹם הַחֲבִית וְעֲלֶיהָ אָבֵן, מְטִלְטֵל הַחֲבִית עִם הָאָבֵן לְמִקּוֹם אַחַר (ש"ט ס"ה, ש"י. ועיין לקמן אות ט"ז) וְכִשְׁהֵתַר הַמִּשְׁךָ בַּעֲמוּד לֵב

ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך ומצוותיך בכונה שלמה ורצויה, בלי שום טרדה והסר ממני ומכל עמך בית ישראל כל מיני חולי (ובפרט מהחולה...פב"פ). ותן לנו כח וכריאות הגוף, שנוכל לעבוד אותך יומם ולילה בלי רפיון, ותן לנו פרנסה טובה וגשמים בעתם, שתהא השנה הזאת מברכת בכל מיני תבואות וכל מיני פרות, וכל מיני ירקות, ותן ספוקנו לכל אחד ואחד די מחסרו, ולא יחסר לנו כל טוב כל ימי חיינו, וזכנו לגדל את בנינו (ובפרט... פב"פ. ומי שיש לו בנים בחוצה לארץ, יאמר: ותזכנו לשמוע בשורות טובות מבני וכו'). ויפרט כל אחד מקרביו ומידעיו). שתצליח להם בכל מעשה ידיהם. והנני בלי נדר נותן שמן למאור לעלוי נשמת רחל אמנו, ונשמת רבי מאיר בעל הנס, ונשמות כל הצדיקים והחסידים (ולהצלחת בני פב"פ וכו'), שיאריכו ימיהם ושנותיהם, ולא ימות שום אחד מבניהם בחיי אביהם ואמם. ויזכו לבנים צדיקים וכשרים בכל מדות. ותזמין להם זוג פשר וראוי להם, ולא יראה ולא ישמע שום שמץ פסול בזרענו ומשפחתנו, ונזכה לראותם יחד בקבוץ גליות וגאולה שלמה, בעגלא ובזמן קריב, אמן סלה, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגאלי.

נגיד ביחד תהלים פרק ק"ל:

א. שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה'. ב. אדני, שמעה בקולי תהינה אזניך, קשבות לקול, תחנוני. ג. אם עונות תשמר יה אדני, מי יעמד. ד. כי עמך הסליחה למען, תנרא. ה. קויתי ה', קוּתה נפשי ולדברו הוחלתי. ו. נפשי לאדני משמרים לבקר, שמרים לבקר. ז. יחל ישראל, אל ה' כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות. ח. והוא, יפדה את ישראל מכל, עונתי. עד כאן.

על כן בואו ונתמסר למען הגאולה, ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ובודאי תכף נגאל, כדאיתא בזהר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף כ"ד, ב): דבגיניה ויקראתם דרור בארץ, ובזכותיה יתקים "ה' בַּדְּד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נְכָר". וכלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו וקראתם דרור".

המשך סוף עמוד לב

ספורי הזהר

מספר "השבת והזהר"

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

הקדוש ברוך הוא מגלה עמקות ונסתרות

ח"ב קפג ע"ב - קצג ע"ב

רבי שמעון ורבי אלעזר בריהו, והווי אזלין עמהון, רבי אבא ורבי יוסי, עד דהוו אזלי אערעו בחד סבא, והוה אחיד בידיה חד ינוקא, זקף עינוי רבי שמעון וחקמא ליה, אמר ליה לרבי אבא ודאי מלין חדתיך אית גבן בהאי סבא.

כד מטו לגביה, אמר רבי שמעון, במטול דקופטרוך בגבן קא אתית, מאן אנת. אמר ליה, יודאי אנא. אמר, מלין חדתיך ודאי יומא דא לגבן, אמר ליה לאן הוא ארען. אמר ליה, דיורי הוה באינון פרישי מדברא, דהוינא, משתדל באורייתא, והשתא אתינא לישובא, למיתב בצלא דקודשא בריך הוא, באלין יומי דירחא שביעאה דא.

רבי שמעון ורבי אלעזר בריהו, והווי אזלין עמהון, רבי אבא ורבי יוסי, עד דהוו אזלי אערעו בחד סבא, והוה אחיד בידיה חד ינוקא, זקף עינוי רבי שמעון וחקמא ליה, אמר ליה לרבי אבא, ודאי דבריהם חדשים יש לנו אצל הגבן. כפאשר הגיעו אליו, אמר רבי שמעון, במשא הקשור בגבן אתה בא? מי אתה? אמר לו, יהודי אני. אמר, דברים חדשים ודאי ביום זה אצלך. אמר לו, להיכן הוא דרכך? אמר לו, דירתי היתה באלו פורשי המדבר, שהייתי משתדל בתורה, ועתה באתי לישוב לשבת בצל הקדוש ברוך הוא בימים אלו של החדש השביעי הזה.

רבי שמעון ורבי אלעזר בריהו, והווי אזלין עמהון, רבי אבא ורבי יוסי, עד דהוו אזלי אערעו בחד סבא, והוה אחיד בידיה חד ינוקא, זקף עינוי רבי שמעון וחקמא ליה, אמר ליה לרבי אבא ודאי מלין חדתיך אית גבן בהאי סבא.

כד מטו לגביה, אמר רבי שמעון, במטול דקופטרוך בגבן קא אתית, מאן אנת. אמר ליה, יודאי אנא. אמר, מלין חדתיך ודאי יומא דא לגבן, אמר ליה לאן הוא ארען. אמר ליה, דיורי הוה באינון פרישי מדברא, דהוינא, משתדל באורייתא, והשתא אתינא לישובא, למיתב בצלא דקודשא בריך הוא, באלין יומי דירחא שביעאה דא.

חדי רבי שמעון, אמר, נתיב, דודאי קדשא בריך הוא שדרן לגבן. אמר ליה, חייך דנשמע מלה מפומך, מאינון מלין חדתיך עתיקין, דנטעתון תמן במדברא, מהאי ירחא שביעאה. ואמאי אתפרשתון השתא ממדברא, למיתי לישובא. אמר ליה ההוא סבא, בשאלתא דא, ידענא

דְּחַכְמָתָא גַבְרָא, וּמִילָךְ מָטוּ לְרַקִיעֵי
 דְּחַכְמָתָא. (ס"א נָטוּ לְתַקִיעוּ דְּחַכְמָתָא).

פְּתַח הֵהוּא סָבָא וְאָמַר, (דְּבָרִים א)
 וּבַמִּדְבָר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׁאַף יִי
 אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר יֵשׂא אִישׁ אֶת בְּנוֹ וְגו'.

וְכו'.

דְּלָא מְתִישְׁבֹן מְלִי דְאֹרִייתָא,
 אֱלָא תַמְנָן. דְּלִית נְהוּרָא אֱלָא הֵהוּא
 דְּנַפְיָךְ מְגוּ חֲשׂוּכָא, דְּכַד אֲתַכְפִּיא
 סְטָרָא דָא, אֲסַתְלַק קְדָשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא לְעִילָא, וְאֲתִיקָר בִּיקְרִיה. וְלִית
 פּוֹלְחָנָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֱלָא מְגוּ
 חֲשׂוּכָא, וְלִית טוּבָא אֱלָא מְגוּ בִישָׁא.
 וְכַד עָאל בְּרִיךְ נֶשׁ בְּאוּרֵחַ בִישָׁא, וְשָׁבִיק
 לִיה, כְּדִין אֲסַתְלַק קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בִּיקְרִיה, וְעַל דָּא שְׁלִימוּ דְכֻלָּא טוּב
 וְרַע כְּחַדָּא, וְלֹאֲסַתְלַקָּא לְבִתְרָא בְּטוּב,
 וְלִית טוּב אֱלָא הֵהוּא דְנַפְקָא מְגוּ
 בִישָׁא. וּבְהַאי טוּב, אֲסַתְלַק יְקָרִיה,
 וְדָא אִיהוּ פּוֹלְחָנָא שְׁלִים.

וְאִנּוּ, עַד הֲשַׁתָּא יִתְיַבְנָא תַמְנָן, כֹּל
 יוֹמֵי שְׁתָּא, בְּגִין לְאַכְפִּיא בְּמִדְבָרָא
 לְהֵהוּא סְטָרָא. הֲשַׁתָּא דְמָטָא
 זְמַנָּא דְפּוֹלְחָנָא קְדִישָׁא, דְּסְטָרָא
 דְקְדוּשָׁא, אֶהְדַּרְנָא לְיִשׁוּבָא דְתַמְנָן
 אִיהוּ פּוֹלְחָנָא דִלִיָּה. וְתוּ, דְהֲשַׁתָּא
 בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה מָטָא זְמַנָּא דְהֵהוּא
 חֲנוּיָא, לְמַתְבַּע דִּינָא מְקָמֵי קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, וְתַמְנָן אִיהוּ שְׁלִים. וּבְגִין כֹּךְ
 נַכְפִּקָּא מִתַּמְנָן וְאֲתִינָא לְיִשׁוּבָא וְכו'.

אֲדַהְכִי הָוָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּכִי וְחַדִּי.
 זְקַכּוּ עֵינַיִן, וְחַמּוּ חַמְשָׁה מֵאִינוּן
 פְּרוּשִׁים, דְּהוּוּ אֲזִלִי אֲבַתְרִיה,

שְׁחַכְמָה אֲצִלָּךְ וּדְבַרְיָךְ מְגִיעִים
 לְרַקִיעֵי הַחַכְמָה (נוֹטִים לְתַקִיעַת הַחַכְמָה).

פְּתַח הַזְקֵן הֵהוּא וְאָמַר, (דְּבָרִים א)
 וּבַמִּדְבָר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נִשְׁאַף ה'
 אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר יֵשׂא אִישׁ אֶת בְּנוֹ וְגו'.

וְעוּד, שְׁלָא מְתִישְׁבִים דְבַרִי תוֹרָה
 אֱלָא שָׁם, שְׁאִין אוּר אֱלָא אוּתוּ הַיּוֹצֵא
 מִתּוֹךְ הַחֲשֵׁךְ. שְׁכַאֲשֶׁר נִכְנַע צַד זֶה,
 מִתְעַלָּה הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְמַעְלָה
 וּמִתְכַבֵּד בְּכַבּוּדוֹ, וְאִין עֲבוּדַת הַקְּדוּשָׁא
 בְּרוּךְ הוּא אֱלָא מִתּוֹךְ הַחֲשֵׁךְ, וְאִין
 הַטוּב אֱלָא מִתּוֹךְ הָרַע. וְכַאֲשֶׁר נִכְנַס
 בֶּן אָדָם בְּדַרְךָ רָעָה וְעַזְבֵּי אוּתָהּ, אִז
 מִתְעַלָּה הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ,
 וְעַל זֶה שְׁלֵמוֹת הַכֹּל - טוֹב וְרַע כְּאֶחָד,
 וְלַעֲלוֹת אַחַר כֹּךְ בְּטוּב, וְאִין טוֹב אֱלָא
 הֵהוּא שְׁיִצָּא מִתּוֹךְ הָרַע. וּבְטוּב זֶה
 מִתְעַלָּה כְּבוֹדוֹ, וְזוּהִי עֲבוּדָה שְׁלֵמָה.

וְאִנְחָנוּ עַד עַכְשָׁו יוֹשְׁבִים שָׁם כֹּל
 יְמֵי הַשְּׁנָה בְּכַדִּי לְהַכְנִיעַ בְּמִדְבָר לְצַד
 הָאֲחֵר. עַכְשָׁו שְׁהִגִיעַ זְמַן עֲבוּדַת
 הַקְּדוּשָׁא שֶׁל צַד הַקְּדוּשָׁה, חֲזַרְנוּ לְיִשׁוּב,
 שְׁשָׁם הִיא עֲבוּדַתוֹ. וְעוּד, שְׁעַתָּה
 בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה הִגִיעַ זְמַן שֶׁל הַנְּחֻשׁ
 הֵהוּא לְתַבְעַע דִּין מְלַכְנֵי הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ
 הוּא, וְשָׁם הוּא שׁוֹלֵט, וּמִפְּנֵי כֹךְ יִצְאָנוּ
 מִשָּׁם וּבִאֵנוּ לְיִשׁוּב וְכו'.

בְּתוֹךְ כֹּךְ הָיָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוֹכָה
 וְשָׁמַח. נִשְׂאוּ עֵינַיִם וְרָאוּ חַמְשָׁה
 מֵאֵלֶּה הָאֲנָשִׁים הַפְּרוּשִׁים שְׁהִיוּ

הולכים אחריו לבקש אותו. עמדו. אמר רבי שמעון, מכאן ולהלאה מה שמך? אמר, נהוראי סבא, משום שיש נהוראי אחר אצלנו. הלכו רבי שמעון והחברים האלה עמו שלשה מילין. אמר רבי שמעון לאלו האחרים, מה דרך זו אצלכם? אמרו, לבקש את הזקן הזה, שממיו אנו שותים במדבר. בא רבי שמעון ונשקו. אמר לו, שמך נהוראי, ואור אתה, ואור עמך נמצא.

פתיח רבי שמעון ואמר, (דניאל ב) הוא מגלה עמקות ונסתרות, יודע מה בחשף, והאור שורה עמו. הוא גלא עמיקתא ומסתרתא - הקדוש ברוך הוא מגלה עמקות ונסתרות, שכל הדברים העמקים והסתומים העליונים הוא מגלה להם. ומה הטעם מגלה להם? משום שיודע מה בחשוכא. שאם לא היה החשף, לא נודע האור. והוא ידע מה בחשף, ומפני כן מגלה עמקות ונסתרות. שאם לא החשף, לא יתגלו הדברים העמקים והנסתרים. ונהורא עמה שרא - מהו אור זה? אור שמתגלה מתוך החשף.

ואנו, מתוך החשף שהיה במדבר, מתגלה לנו אור זה. הקדוש ברוך הוא ישרה עמך אור בעולם הזה ובעולם הבא. הלכו רבי שמעון והחברים שלשה מילין אלו אחריו. אמר לו, מדוע לא הולכים אלו עמך כבראשונה? אמר לו, לא רציתי

למתבע ליה. קמו. אמר רבי שמעון, מכאן ולהלאה מה שמך. אמר, נהוראי סבא, בגין דנהוראי אחרא אית גבן. אזלו רבי שמעון ואינון חברייה עמיה תלת מילין, אמר רבי שמעון, לאינון אחרנין, מה ארחא דא גבייכו. אמרו, למתבע ליה להאי סבא, דמימיו אנו שתאן במדברא. אתא רבי שמעון ונשקיה, אמר ליה, נהוראי שמך, ונהורא אנת, ונהורא עמך שרי.

פתיח רבי שמעון ואמר, (דניאל ב) הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהורא עמה שרא. הוא גלה עמיקתא ומסתרתא, קדשא ברוך הוא גלי עמיקתא ומסתרתא, דכל עמיקין סתימין עלאין איהו גלי לון. ומאי טעמא גלי לון. בגין דיודע מה בחשוכא. דאלמלא חשוכא לא אתידע נהורא. ואיהו ידע מה בחשוכא. ובגין כן גלי עמיקתא ומסתרתא, דאי לאו חשוכא לא יתגליין עמיקין ומסתראן. ונהורא עמה שרא. מאן נהורא דא. נהורא (דף קפ"ז ע"ב) דאתגלייא מגו חשוכא.

ואנו מגו חשוכא דהוה במדברא, אתגלי לון נהורא דא. רחמנא ישרי עמך נהורא, בעלמא דין, ובעלמא דאתי. אזלי רבי שמעון וחברייה, אלון תלת מילין אבתריה, אמר ליה, אמאי לא אזלי אלון עמך פקדמיתא. אמר ליה, לא בעינא לאטרחא לבר

נֶשׁ עַמִּי, הַשְׁתָּא דְּאָתוּ גִזִּיל פְּחָדָא.
אָזְלוּ, וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן אָזַל לְאַרְחִיָּה.
אָמַר רַבִּי אַבָּא, הָא אֲנִי יֹדְעֵנָא שְׁמִיָּה,
וְאִיהוּ לֹא יֹדַע שְׁמִיָּה דְּמֹר, אָמַר לִיה,
מִנִּיָּה יֹדְעֵנָא דְּלֹא לְאַתְחַזְּאָה.

לְהִטְרִיחַ לְבָן אָדָם עַמִּי. עֲכָשׁוּ שְׂבָאָה,
יִלְךְּ פְּאָחָד. הִלְכוּ, וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן הִלְךְ
לְדַרְכּוֹ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, הֲרִי אֲנִי
יֹדְעִים אֶת שְׁמוֹ, וְהוּא לֹא יֹדַע אֶת
שְׁמוֹ שֶׁל מֹר? אָמַר לוֹ, מִמֶּנּוּ יֹדְעֵתִי
שְׁלֹא לְהִתְרַאוֹת.

הודעה משמחת לכלל ישראל

בס"ד יצא לאור ס' האדרא השלם
מחולק ללימוד חודשי (4 דק' ביום)
וללימוד שנתי (18 שניות ביום),
עם 6 ספרים חדשים.

נתרמה כמות מצומצמת [לע"נ קדושי איתמר]
לחלוקה חינם

ללומדים בימי הפורים (יג, יד, טו),
ובימי הפסח (יד, טו, טז),
וללומדים בשישי ושבת.
ולביהמ"ד, ישיבה, ת"ת, שילמדו האדרא.

"מפעל הזוהר העולמי"

נחל לכיש 24/8 בית שמש, פקס: 02-9951300

ספר מִזְבֵּחַ הַרְבִּים פְּהִלְכָתָה

מֵאֵת הָאֲדָמוֹר מְהֵאֲלָמִין שְׁלִיט"א. שְׁנַת תש"ס
גִּוְדֵל מַעֲלַת שְׁכַר הַמִּזְבֵּחַ אֶת הַרְבִּים
מִש"ס, זוּהַר הַקְּדוּשׁ סִפְרֵי קִבְלָה וּמִדְרָשִׁים, סִפְרֵי מוֹסָר וְעוֹד, וּבְכֻלָּל זֶה מִי שְׁמֵדִפִּיס סִפְרִים לְהַזְהִיר אֶת
הַרְבִּים, אוֹ שְׁנוֹתֵן כֶּסֶף לְהַדְפִּיס

פֶּרֶק ה'

ואתם, מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם (במשנה אבות פ"ב שם)

א. משנתינו באה להגיד הבטחת ה' להעוסקים עם הציבור לשם שמים שכר הרבה כאילו עשאוּם בכוחם ובעמלם.

ואתם - אם עמלים אתם עם הציבור לשם שמים, כה דבר ה' אליכם: מעלה אני עליכם שכר הרבה, כאילו עשיתם - הכל בכוחכם ובעמלכם.

ויש מפרשים: שפעמים נמנעים העוסקים בצרכי ציבור מעשות איזו מצוה בגלל עסקי הציבור, לכן אמר רבן גמליאל, שלא ידאגו, כי ה' יעלה עליהם שכר כאילו עשו את המצוה הזאת, מאחר שעמלים עם הציבור לשם שמים (רמב"ם). וכן אמרו (ירושלמי ברכות ה'): "העוסק בצרכי ציבור כעוסק בדברי תורה".

פירוש אחר: וכל העמלים עם הציבור - לכופם לדבר מצוה, לצדקה או לפדיון שבויים, יהיו עמלים עמהם לשם שמים, שזכות אבותם - של ציבור מסייעתן - לתת מה שיפסקו עליהם, ואפילו ממון הרבה, וצדקתם - והצדקה שיעשו, עומדת לעד - תעמוד לציבור לעד. ואתם - הכופים את הציבור למצוה זו, מעלה אני עליכם שכר הרבה כאילו עשיתם - את המצוה הזאת מממונכם ממש. (ברטנורא)

ואתם מעלה אני עליכם שכר כאלו עשיתם

ב. ואתם מעלה אני עליכם שכר כאלו עשיתם. כאלו נעשה הדבר בשבילכם הואיל ועסקתם לשם שמים

ג. נ"א מעלה אני עליכם כאילו עשיתם אפילו אין אתם גומרין את המעשה מעלה אני עליכם כאילו גמרתם אותו.

ד. אני עליכם כו'. הרי ר"ג עצמו כמדבר אל העמלים. כלומר ואתם עמלים. אם טרחתם פעם ראשונה ולא עלה בידכם להועיל לכם כלום. בכל זאת מכל מקום אל תרפו ידיכם לומר אין לנו שכר מאחר שאיננו ניאותין, ולרוח עמלים. שהרי בוודאי אין הקדוש ברוך הוא מקפח שכרן. אלא מעלה עליכם כאילו עשיתם מעשה ועלה בידכם. שהרי אמרו חכמים, מחשבה טובה מצרפה הקדוש ברוך הוא למעשה, בסוף האשה נקנית, ובסדר ויכול. מהו מעלה עליכם. שמתעלין על ידי צבור. צא ולמד מכל הנביאים שלא חסרו משלהם כלום ונתעלו על ידי ישראל.
(מחזור ויטרי - הר"ר אפרים)

ה. ואתם אמר לעמלים עם הצבור שפעמים שימנעו מעשות מצוה בעת התעסקם בצרכי צבור, ואמר שהשם יתברך יעלה עליהם שכר כאילו עשו המצוה ההיא ואף על פי שלא עשאוה אחר שהתעסק הצבור לשם שמים.

ו. ואתם מעלה אני עליכם שכר כאילו עשיתם. פירוש, הקדוש ברוך הוא אומר, אלו הפרנסים העוסקים עם הציבור ועמלים במלאכתם ונושאים טרחן ואינם יכולים לעסוק בתורה ובמצות בעת שמתעסקים בצרכי ציבור, מעלה אני עליכם כאילו עשיתם המצות שלא נתעסקתם עמהם מפני צרכי ציבור, ונותן אני לכם שכר אותם מצוות שלא נפניתם להם, והתם אמרינן (רב הונא ו) רב חסדא ורבה בר רב הונא הוי יתבי בדינא כולי יומא והוה חלש לבייהו, תנא להו חייא בר רב מדפתי ויעמוד העם על משה מן הבקר עד הערב, וכי תעלה על דעתך שמשה יושב ודן כל היום כולו תורתו אימתי נעשית, אלא לומר לך כל דיין שדן דין אמת לאמתו אפילו שעה אחת, מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא למעשה בראשית, כתיב הכא ויעמוד העם על משה מן הבקר עד הערב וכתוב התם ויהי ערב ויהי בוקר.

ז. ואתם, המשתדלים בזה בדבר מצוה לשם שמים תדעו שהבורא יתברך לא יאבד שכרכם והוא שמור אצלו, אפילו שלא עלה לכם זה בהוצאת ממון יחשב לכם לפני ה' כאלו הוצאתם על זה ממון, כמו שכתוב (ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם), ואמרו (ואתם מעלה אני עליכם וכו') רצה לומר שהמשתדלים עם הצבור אפילו שזכות אבותם, האבות הנכבדים אברהם יצחק ויעקב עליהם השלום עומדת להם, יחשב הבורא יתברך

הדבר שעשו עם הצבור לזכותם, הואיל והיתה השתדלותם עם הצבור לשם שמים מבלי להתגדל ולהתגאות, (יהיו עוסקים עמהם לשם שמים).

ואם תאמרו עמדנו עם הצבור ולא יכלנו לפעול, יגיעתנו לריק ויאבד (שכרנו) אל תאמרו כן אלא (ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם) רצה לומר שהבורא יתברך יחשוב לכם כאילו עשיתם עם הצבור ועלה בידכם חפצכם ואפילו לא עשיתם דבר מכיון (שכוונתם) היתה לשם שמים כמו שכתוב ע"ה (סנהדרין קל). רחמנא לבא בעי רצה לומר, העיקר הלב והכוונה הטובה וזהו המבוקש מן האדם.

ח. ואתם מעלה אני עליכם שכר כאלו עשיתם. רצה לומר שאף על פי שזכות אבותם מסייעתן וצרכיהם נעשין בזכות אבותיהם ולא על ידיכם, אתם העוסקים מעלה אני עליכם שכר כאילו נעשו כל צרכיהם על ידיכם ובזכותכם. כך פירשו הראשונים ז"ל.

יגש לפרש עוד לבל תאמר: מה לי ולצרה הזאת לטרוח בצרכי צבור, ואף כי יעשו צדקה על ידי, להם לבדם מתן השכר כי ממונם הוא, שאין לך לחשוב בדבר זה, כי כפליים תטיב בעבורם מפני שזכות אבותם מסייעתם ותצליחו במעשיהם מאשר תוכל להצליח במעשיך שזכות האבות מרובה. ומעלה אני עליך שכר כאילו עשית משלך את הכל וכאילו מכיסך נתת אשר נתנו הם על ידך, והנך מרויח בטרחך במעשיהם מאשר אם תטריח לעצמך, כי מעשיהם מרובים ממעשיך, ובכל אשר אתה עושה ה' מצליח בידך, שזכות אבותם מסייעתם. לכך העוסק בצרכי צבור מטיב לעצמו הרבה מאד. ובלבד שיתכוין לבו לשמים.

ט. ואמר אחר כך ואתם מעלה אני עליכם כאלו עשיתם, והוא [דרך] משל ספור דבר ה' לאותם העוסקים בצורכי צבור שהוא מעלה עליהם שכר באותם המצווה שפרקו עולם מעליהם כאלו עשאו, אחר שלעסקי צבור נדחו מהם, והוא שאמרו (בשבת דף י' ע"א) כל דיין שדן דין אמת לאמיתו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית רומז שהדיין הוא עומדת המציאות וקיום הישוב והרבה דברים נדחים מפניו והזהיר אחר כך דרך עצה ואמר [הווי זהירין ברשות וכו'].

המשך יבא

המשך השבת והזוהר מעמוד טז
 אֶתֶר יִדְעָא אִיהוּ לְעִילָא, וְקָרִינָן לִיה
 מְקוּם, דְּאִשְׁתְּמוּדַע בִּיה יִקְרָא עֲלָאָה
 דְּלְעִילָא. וּבְגִין כֵּן, אֲזַהְרֻתָא לְבַר נִשׁ
 דְּהָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרָא קְדִישָׁא
 דְּלְעִילָא, דְּלֹא יִפּוּק מִגְּוִיָּה דְּאִי (יפוק
 מִפּוּמִיָּה מִלּוּלָא דְּחֹל) יִפּוּק מִגְּוִיָּה, קָא
 מְחַלֵּל שְׁבִתָּא. בִּידוּי, בְּעֵבִידְתָּא. כְּמָה
 דְּאֻקִּימָנָא. בְּרַגְלוּי, לְמַהֲךָ לְבַר מִתְרִי
 אֲלִפִּין אֲמִין, כֹּל אֲלִין חֲלוּלָא דְּשְׁבִתָּא
 אִיהוּ.

אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, דָּא אִיהוּ אֶתֶר
 יִקְרָא דְּקְדוּשָׁה דָּא, דְּהָא מְגִיָּה
 לְבַר, אֶתֶר דְּאֱלֹהִים אַחֲרִים אִיהוּ.
 בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. כְּבוֹד יְיָ
 דְּלְעִילָא. מִמְּקוֹמוֹ, דָּא כְּבוֹד דְּלִתְתָּא
 וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְּעַטְרָא דְּשְׁבִתָּא, בְּגִין
 כֵּן אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, בְּרִיךְ הוּא
 לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלְמִין.

הנה מקום אתי

בְּתִיב (שמות לג) הנה מקום אתי,
 מְקוּם אֲתִי, וְדָאִי דָּא אִיהוּ
 מְקוּם טְמִיר וְנִנְיֹו, דְּלֹא אֲתִידַע בְּלָל.
 מִשְׁמַע דְּכְתִיב אֲתִי, אֶתֶר דְּלֹא
 אֲתַגְלֵא, וְקִימָא טְמִירָא, וְדָא אִיהוּ
 אֶתֶר עֲלָאָה לְעִילָא לְעִילָא, הֵיכְלָא
 עֲלָאָה טְמִיר וְנִנְיֹו. אֲבָל דָּא, אִיהוּ
 אֶתֶר לְתַתָּא כְּדַקְאֲמָרְן. וְדָא אִיהוּ
 מְקוּם דְּאֲתַפְרֵשׁ לְעִילָא, וְאֲתַפְרֵשׁ
 לְתַתָּא, וּבְגִין כֵּן אֵל יֵצֵא אִישׁ
 מִמְּקוֹמוֹ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

מְקוּם, שְׁנוּדַע בּוּ הַכְּבוֹד הַעֲלִיּוֹן
 שְׁלִמְעָלָה. וּמִשׁוּם כֵּן אֲזַהְרָה לְאָדָם,
 שְׁהֵרִי מִתְעַטֵּר בְּעַטְרָה קְדוּשָׁה שֶׁל
 מְעָלָה, שְׁלֹא יֵצֵא מִמְּנוֹ. שָׂאם (יֵצֵא מִפְּוִי
 דְּבִיר שֶׁל חַל) יֵצֵא מִמְּנוֹ, הוּא מְחַלֵּל
 שְׁבִת. בִּידוּ - בְּמַעֲשָׂה, כְּמוֹ שְׁבִארְנוּ.
 בְּרַגְלוֹ - לְלַכֵּת מְחוּץ לְאֲלִפִּים אֲמָה.
 כֹּל אֵלָה הֵם חֲלוּל שְׁבִת.

אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, זֶהוּ מְקוּם
 כְּבוֹד הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, שְׁהֵרִי מִמְּנוֹ לְחוּץ
 הוּא מְקוּם שֶׁל אֱלֹהִים אַחֲרִים. בְּרוּךְ
 כְּבוֹד ה' מִ קוֹמוֹ. כְּבוֹד ה' שְׁלִמְעָלָה.
 מִ קוֹמוֹ - זֶה כְּבוֹד שְׁלִמְטָה, וְזֶהוּ סוּד
 שֶׁל עַטְרַת שְׁבִת. וּמִשׁוּם כֵּן, אֵל יֵצֵא
 אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָם
 וְלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים.

הנה מקום אתי

בְּתוּב, (שמות לג) הנה מקום אתי.
 מְקוּם אֲתִי, וְדָאִי זֶהוּ מְקוּם טְמִיר
 וְנִנְיֹו שְׁלֹא נוֹדַע כְּלָל. מִמִּשְׁמַע
 שְׁכְּתוּב אֲתִי - מְקוּם שְׁלֹא הִתְגַּלָּה
 וְעוֹמֵד טְמִיר, וְזֶהוּ מְקוּם עֲלִיּוֹן
 לְמַעְלָה לְמַעְלָה, הֵיכְל עֲלִיּוֹן טְמִיר
 וְנִנְיֹו. אֲבָל זֶהוּ מְקוּם לְמִטָּה, כְּפִי
 שְׂאֲמָרְנוּ. וְזֶהוּ מְקוּם שְׁנַפְרֵד לְמַעְלָה
 וְנַפְרֵד לְמִטָּה, וּמִשׁוּם כֵּן אֵל יֵצֵא
 אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי.

אגרות הזֶהר

בו נקבצו חלק ממכתבי ברכה עדיד וחזק שנתקבלו במערכת מפעל הזֶהר העולמי מהתרשמויות של גדולי וחכמי דורנו ובני תורה נכבדים לומדי זהר הקדוש ותכנון אור מבייק על התועלת הגדולה של התעוררות בלמוד ספר הזֶהר הקדוש בכל קצוות תבל לזקנים עם נערים

יום א' ד' באָלול, תשס"ט.

לכבוד... ועד מפעל הזֶהר העולמי שיִחיו עד מאָה ועשרים שָנה.

הנני מודה לָכֶם על זְכוּי הרבים שֶל הפְצַת הזֶהר הקדוש חָנַם אִין כֶּסֶף. לְאַחַר שְמֵלֵאתִי טַפְס, וְתוֹף חֲצִי שְעָה כֶּבֶר קִבְלָתִי לְיָדִי אֶת 70 חֻלְקֵי זֶהר הקדוש. וְכֵן 7 סִפְרִים שֶל תְּקוּנֵי זֶהר הקדוש וְעֵלוּנִים לְחֻלְקָה לְבֵית הַמְדָרֶשׁ.

יְהִי רָצוֹן שֶהקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְלֵא שְנוֹתֵיכֶם בְּטוֹב וּבִנְעִימִים, וְזְכוּת הַרְבִּים תִּגַּן בְּעֵדְכֶם וּבְעֵד הַנְּדַבְנִים וְהַתּוֹרְמִים, וּבְזְכוּת זֶה בּוֹדָאֵי מְבֻטָח קְרוֹב הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן נֶצַח סְלָה וְעַד

על הַחֲתוּם: ע"ה יַעֲקֹב שֶבַח ס"ט, בֵּית שְׁמֵשׁ הַמְרָכָז לְאַבְחוֹן לְקוֹיּוֹת לְמִידָה בְּיִשְׂרָאֵל ת.ד. 90041 מִיקוּד 99190, בֵּית שְׁמֵשׁ 02-9991214, 054-6860053

בְּסִיעָתָא דְשְׁמַיָא - אָלוּל תשס"ט - לְכָבוֹד הַרְבּ גְרוֹס לְבֵית הָאֱלָמִין.

רְצִיתִי לְהַבִּיעַ אֶת הַעֲרֻכְתִּי הַרְבֵּה לְמַפְעֵל הַגְּדוֹל לְחֻזֵק אַמִּירַת הַזֶּהר הקדוש שֶהָרַב לָקַח עַל עֲצָמוֹ, בְּנוֹסֶף עַל אַמִּירַת אָמֵן וְאֵי דְבוּר בְּאַמְצֵעַ הַתְּפִלָּה שֶהֵם מְאַבְנֵי הַיְסוּד שֶל בֵּית הַמְדָרֶשׁ וְעוֹד עֲשָׂרוֹת סִפְרִים שֶהָרַב כָּתַב בְּנוֹשָׂאִים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶל עוֹלָם לְחֻזֵק יְסוּדוֹת הַדָּת בְּאַרְץ הַקֹּדֶשׁ וּבְחוּץ לְאַרְץ...

אֲנִי אֲבָרַךְ שְׁעוּבָד וְלוּמֵד חֲצִי יוֹם בְּכּוֹלֵל בְּעֵלֵי בְתִים בְּרַמַּת בֵּית שְׁמֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל קְבוּעַ בְּבֵית הַמְדָרֶשׁ בְּשַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, כְּחֻלְק מְעֻבְדָּתִי אֲנִי נִמְצָא הַרְבֵּה בְּדַרְכִים, בְּמִכּוֹנִית, אוֹטוֹבוּס, אוֹ מְטוֹס, וְכַעַת שֶקִּבְלָתִי אֶת הַסִּפְרִים עַל הַזֶּהר, אֲנִי מְרַגֵּישׁ שְׁאֵנִי מְנַצֵּל יוֹתֵר אֶת הַלְמוּד בְּדַרְכִים וּמְקִיִּם אֶת "וּבְלֻכְתָּךְ בְּדַרְךָ.." בְּצוּרָה יוֹתֵר מְשֻׁלְּמָת.

חֲשׂוֹב לְזַרְז לְכָל מִי שֶׁיְכוּל לְסַיֵּעַ וְלָתֵת מְזָמְנוֹ וְהוֹנוֹ לְחֻזֵק לְמוּד הַזֶּהר בְּאַרְץ וּבְחוּץ לְאַרְץ לְמַעַן אַחְדוּת הָעָם וּבִיַּאת גּוֹאֵל צָדֵק בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן...

הַחֲוֹתֵם בְּהַעֲרָכָה רַבָּה: אַהוּד פְּרִיס, מְאַבְחוֹן דִּדְקֻטִי מְסַמָּה MA אַבְחוֹן לְקוֹיּוֹת לְמִידָה

המשך מעמוד כא

לְטַלְטֵל הַחֲבִית אִי שָׂרִי לְטַלְטְלוּ עִם הָאֶבֶן שְׁעָלֶיהָ עַד הַמָּקוֹם שְׁצָרֶיהָ לְהֵינֵן וּלְנַעֲרָה שָׁם צָרֶיהָ עֵינֶיךָ (ביאור הלכה שם ד"ה יכול בשם חידושי רעק"א).

ד. אִם הַנִּיחָם בְּכֹנֶה בְּחַל וְלֹא הָיָה דַעְתּוֹ בְּפִרוּשׁ שִׁישָׁאָרוּ בְּשֶׁבֶת וּשְׂכָחָם מִקְרִי שׁוֹכְחַ (משנה ברורה ח"י בשם כתבי מהרא"י). וּלְדַעַת הַבַּיִת יוֹסֵף אֶפְלוּ הַנִּיחָם בְּעָרֵב שֶׁבֶת כָּל שְׂלֵא הָיָה דַעְתּוֹ בְּפִרוּשׁ שִׁישָׁאָר שָׁם בְּכַנְיֶסֶת שֶׁבֶת וּבְכֵין הַשְּׂמֻשׁוֹת שְׂכַח לְסַלְקוֹ גַּם זֶה הוּא בְּכָלֵל שְׂכַח (משנה ברורה שם).

ה. וְלֹא מִקְרִי בְּסִיס אֶלֶא אִם כֵּן הַנִּיחַ עָלָיו הַמְקַצֵּה בְּשִׁבִיל שְׁתִּי־יֵשֵׁב עָלָיו בְּטוֹב, אֲבָל מֵה שְׂמַנִּיחִין בְּדַרְךְ אֶקְרֵא כְּמוֹ שְׂרָגִילִין לְהֵשִׁיב בְּתַבְהָ חֲפָצִים אֵלוֹ עַל אֵלוֹ מִפְּנֵי שְׁאִין לוֹ רוּחַ לְפָנוֹת לְכָל חֲפָץ מְקוֹם בְּשׁוּלֵי הַתַּבָּה כִּהֵאֵי גּוֹנָא לֹא חֲשִׁיב מִנִּיחַ אֶלֶא שׁוֹכְחַ וּמְתָר לְטַלְטֵל חֲפָץ הַמְתָּר אַחַר שְׁנַעְרוּ הַמְקַצֵּה מֵעָלָיו, וּמְכַל מְקוֹם, הַתַּבָּה גּוֹפֵא לְכוּלֵי עֲלָמָא הוּי בְּסִיס לְדַבְּרַ הָאֲסוּר אִם הַמְקַצֵּה חָשׁוּב יוֹתֵר וְאֲסוּר לְטַלְטְלָהּ דְּהָא עַל כָּל פְּנִים דַּעְתּוֹ הָיָה שְׁיֵהִיָּה מִנְּחַ הַמְקַצֵּה בְּתַבָּה, ח"א (משנה ברורה סעיף קטן ח"י).

וְעַל פִּי זֶה יוֹצֵא דְמַפָּה שְׁעַל הַשְּׁלַחֵן שְׁעָלֶיהָ נוֹתְנִין הַנְּרוֹת [אָף עַל גַּב דְּלֹא נִתְּנוּ חִלּוֹת עַל הַשְּׁלַחֵן לְפָנֵי בֵּין הַשְּׂמֻשׁוֹת] לֹא נַעֲשׂוּ בְּסִיס לְדַבְּרַ הָאֲסוּר דְּאִין צָרֶיהָ שְׁתַּהֲא הַמְּנוֹרָה דְּוָקֵא עַל הַמַּפָּה אֶלֶא עַל הַשְּׁלַחֵן וְאִינוּ מַעֲמִידָה עַל הַמַּפָּה אֶלֶא מִפְּנֵי שְׁאִי אֶפְשָׁר לוֹ לְפָנוֹת מְקוֹם לְהַמְּנוֹרָה בְּגוּף הַשְּׁלַחֵן עֲצָמוֹ אוֹ מִפְּנֵי שְׁאִינוּ חוֹשֵׁשׁ לְפָנוֹת לָהּ מְקוֹם, וּלְפִיכָךְ לֹא נַעֲשִׂית הַמַּפָּה בְּסִיס לְהַמְּנוֹרָה שְׁעָלֶיהָ שְׁתַּאֲסוֹר בְּטַלְטוּל (מגן אברהם, הגר"ז, בית מאיר, מו"ק) וְאָף עַל גַּב דְּיֵישׁ מִחֲמִירִין (עייני היטב שער הציון ש"ט כ"ד) מְכַל מְקוֹם בְּמְקוֹם הַצָּרֶךְ יְכוּלִין לְהַקְל (משנה ברורה ח"י, ובאורו בשער הציון שם).

המשך בדרכי הזוהר מעמוד כב

וַיְהִי רָצוֹן שְׁנֹזְפָה לְהִיּוֹת מִן הַזּוֹכִים הַמְּאֻשְׁרִים, שְׁהַמְּשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ יַעֲיֵד עָלֵינוּ – "בְּזִכּוֹתֶיךָ הַגַּעַתִּי". עַל כֵּן, יְהוּדִים יְקָרִים, תְּנוּ לְמוֹד לְשֵׁם שְׁמַיִם, הַקְּרִיבוּ מִדְּקוֹתֵיכֶם לְמַעַן הַשְׁכִּינֵה הַקְּדוּשָׁה, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגַרֵם לְפָדוֹת נַפְשָׁנוּ, וְתַלְמִדּוֹ בְּכָל יוֹם זוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְכַךְ נִלְךְ כְּלָנוּ כְּאַחַד יַחַד לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ. וַיְהִי רָצוֹן שְׁיִקָּים בְּנוּ בְּקָרוֹב, וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים, בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אָמֵן.

